

Robert Louis Stevenson ශේ Kidnapped ග්‍රන්ථයේ සංකීර්ණ සිංහල පරිවර්තනය

මිංචාල්ලකරුවන් පැහැරන් දෝග

තුදුරුවන් කතර්කිංහ

ପେରବିନ୍ଦୁ

මංකාල්ලකරුවන් පැහැරගේ ලමයා Robert louis Stevenson ගේ KIDNAPPED නවකතාවේ යෙදුම්පේර සිංහල අනුවාදයයි.

1850 දී ස්කේවිලන්තයේදී උපත ලද ස්වීච්න්සන් අධ්‍යාපන කටයුතු භමාර කරන විට දුර්වල සෞඛ්‍ය තත්ත්වයකට පත්විය. එහිසාම මහු තම ගේර සෞඛ්‍යයට යෝගී පරිසරයක් පොයමින් සංවාරය කළේය. ඒ සංවාරක අන්දයෙහිම උපයෝගී කර ගෙන මහු An Inland Voyag (1878) නවකතාව ලිඛිය. එයින් නිර්මාණකරණයට පිළිබඳ මහු ජනප්‍රිය කවියෙක්ද විය. Catriona (1883) සහ Dr Jekyll and Mr. Hydy (1886) යන නවකතාද මහුගේ අතිශයින් ජනප්‍රිය වූ නවකතා වලින් තිපයකි. කිරීතිමත් ලේඛනයෙකු ලෙස නමක් දිනාගත් ස්වීච්න්සන් 1894 දී මිය ගියේය.

මෙම පොත ඔබ අතට පත් කරන්නට උනත්දුවෙන් කටයුතු කළ අකුර ප්‍රකාශන අධිපති සේවන්ලි මොරුයස් මහතාට මගේ ස්තූරීය පුද කරමි.

පුද්ගලික සතරයින්
5/10 ජාතික තිවාස,
නුවරඑළුය පාර,
අටංගල.

පටුන

පියවර

1. ගාච්චු නිවස	(7)
2. මර උගුලක්	(16)
3. ඔමන්තුණක්	(25)
4. තබ තැඳ හිරකරුවෙකු වී	(34)
5. මතිමරු ප්‍රායාන්	(41)
6. බිජියුතු සටනක්	(53)
7. රතු තරියා	(60)
8. තබ විනාශ ලෙසි	(67)
9. රිදී බොත්තමක් පහිත ලමකා	(71)
10. රතු තරියාගේ මර්තාය	(77)
11. උස් තදුනර ගෝඛිතයන් අතරට	(84)
12. මිටියාවනෙහි ගෙෂන	(91)
13. රුස් මැලුවීම	(98)
14. අවකාශය	(106)

01

ගරාවච්චු නිවස

එය එක්දහයේ හත්සිය පනයේ එක වර්ෂයේ ප්‍රති මාසයේ දිනයකි. එසන්ඩියන්හි පිහිටි මගේ පිශාගේ නිවසෙහි දොර වසා අගුල් දැමු මම පාරට බැස්සෙමි.

කඳ මුද්‍රණකින් හිරු ඉහළට ඇදෙම්න් රිඛිනි. කැමිප්බල් මහතා මා එනතුරු දේවස්ථානය ඇසුලට වී බලා සිටියේය.

"හෙලෝ ඩේවිඩ් බෙල්ගෝප් කොහොමද පුතා ... උමද්ව කසම එහෙම කාලද ඉන්නේ.....?"

ඔහු ඇසිය.

"මව කැමිප්බල් මහන්මයා."

මම පිළිතුරු දුනිමි.

"එහෙමනම් අපි යමු පහළට"

ඔහු යෝජනා කළේය.

මම ඔහු සමග ගමන් කරන්නට විමි.

"ඩේවිඩ් ඔබට බාර දෙන්නට දෙයක් මා පැහැදිලි මධ්‍ය තාත්තා අයනිප

වුනා. ඒ අයනිපය නිසාමය ඔහු මරණයට පත්වුනේ. ඔහු මරණාකන්න මොහොනේ ඔබට දීමට ලිපියක් දුන්නා. ඒ දෙන ගමන් ඔහු කිවුවා කාර්මොන්ඩිවලට කිවීටුවෙන් තියෙන පෝටිස් නිවසට එය රෝගෙන යන්න කියලා.”

එසේ කියමින් කැමිප්බේල් මහතා මා අනට ලිපියක් දුන්නේය.

“පෝටිස් නිවසට මාව එහෙට යවන්න මහුට නිබුණු උවමනාව මොකක්ද?”

මම ඇයිම්.

“ලේක මම දුන්නේ නැහැ. ඔබේ තාත්තාත් එහෙන් ආව කෙනෙක් කියලායි මම හිතන්නේ. ඒ නිවස හරි ප්‍රසිද්ධයි. ඒ වගේම ඒ නිවයේ පදිංචිරාවන් වන බෙල්ගයට පවුල ගැනත් හැමෝම දුන්නවා. සමහර්ථීට ඔබේ තාත්තාත් ඒ පවුලේ කෙනෙක් වෙන්න ඇති. ඒත් ඒ වගක් ඔහු කියලා නැහැ. මොනවා වුනාත් ඔබේ පියා සාමාන්‍ය ගුරුවරයෙකුට වැඩිය දැනුම තේරුම නිබුණු කෙනෙක්.

කැමිප්බේල් මහතා පැවසීය.

මම ඔහු දුන් ලිපිය රූවා ඇති කටරය දෙස බැලීම්.

“පෝටිස් හි එබන්පෑර් බෙල්ගෝර් වෙත මගේ ප්‍රතා වන ඩේවිඩ් බෙල්ගෝර් ඇත එවම.”

එය කියවීමන් සමගම ඒ විශිෂ්ට නිවසට යාමට සිදුවීම ගෙන මගේ ගැද ජ්‍යෙන්ද්‍රනය වේගවත් විය. ඇත්තෙන්ම එය පුදුමයට හේතුවක් විය නොගැනීය. අවුරුදු දාහාතක් වියස මම සාමාන්‍ය ගුරුවරයෙකුගේ ප්‍රතෙක් වෙමි. මගේ බලාපොරොත්තුව වූයේ

ඒචින්බර්ග් වලට ගොස් හෝ හොලන්ඩ්වල හෝ උසස් විදුහලක ඉගෙන ගැනීමටය. එහෙත් මම ජෝවිස් නිවසට යාමට කොහොත්ම නොසිතුවෙමි.

“කැමිප්බල් මහත්මයා..... ඔබ හිතන්නේ මම ජෝවිස් නිවසට යා යුතුයි සියලාං ය.....?”

මම ඇසිමි.

“මම ඒචින්බර්ග්වල ඉදා කාර්මොන්ඩ්වලට ඒ තරම් දුරක් නැහැ. ඔබට දැවස් දෙකකින් එහෙටි යන්න පුළුවන්. ඒන් ප්‍රශ්නයකට නියෙන්නේ මවුන් ඔබට බාරගන්නේ නැතිවෙයිද කියන එකකි. ඒන් මම හිතන විදිහට ඔබේ තාත්තා ඔබට එහෙටි යන්නට කියන්නට ඇත්තේ මොනවා හරි හෝතුවක් නිසා වෙන්න ඇති.”

කැමිප්බල් මහතා පැවසිය.

කතාවෙන් කතාවෙන් අප දෙදෙනා ගැ ලැබූ ආවෙතු. මා ගෙ හරහා එගොඩ වී ගමන් කළ යුතුය. ගැ අසලදී කැමිප්බල් මහතා මගේ අතක් මහුගේ අත් දෙකෙන්ම අල්ලා ගත්තේය. මම මහුගේ මුහුණා දෙස බැලීමි. මහුගේ දෙනෙන්වලට කදුලී රෝක්ව ඇති.

“සුඩ ගමනක් ඩිවිධි. ඔබට දෙවියන්ගේ පිහිටියි.”

එසේ කි මහු මගේ අත අතහැර ආපසු හැරි පසුපස නොබලාම ගමන් කරන්නට විය. මම මහු යන දෙස බලා සිටියෙමි. මා එසෙන්ඩියන් ගම හැරයාම ගැන මහු දුක්වෙනවා විය නැකිය. මහු පසු පස නොබලාම වේගයෙන් යන්නේ ඒ නිසා විය යුතුය. ඇත්තෙන්ම මේ සන්සුන් ගම්මානය අතහැරයාම මටද දුකකි.

ඔහු නොපෙනි ගිය පසු මගේ සියලුම අඩුමකුවුම දැමු ගමන් මල්ලත් එල්ලාගෙන මම ගැගන් එගොඩි විමි. එතැන් සිට උස් කන්දක් නැගිය යුතුය. බැවත්වන් රංචු පිටින් ගමන් කිරීම නිසා සඳහා තිබූ ප්‍රාලේ පාර මස්සේ මම ගමන් කරන්නට විමි. මදක් දුර ගිය මම ආපසු හැරී එසන්චියන් ගම්මානය දෙස බැඳීමි. මගේ මවන් පියාත් මිහිදන් කර ඇති දේවස්ථානය අසල බ්‍රිතිකඩ මට යාන්තමට මෙන් දක්නට ලැබේනි.

දින දෙකක පා ගමනකින් පසු එක් සුන්දර උදෑසනක මම කඳ මුදුනකට ලැඟා වුයෙමි. එතැන් සිට බැඳු මට ඇතින් පිහිටි එඩින්බර්ග් නගරයත්, ඒ ආසන්නයෙන් පිහිටි මුහුදන් භෞද්‍රාකාරව දිස් විය. එපමණාක් නොව එඩින්බර් මන්දිරයේ ඔසවා ඇති කොඩියද මහඳ බොක්සේ නවනා ඇති නැවද මට දැකගත හැකි විය.

මම කඳ පහළට බසින්නට වුයෙමි. ටික දුරක් ගමන් කරදී බැවත් රංචුවක් බලා ගන්නා මිනිසෙකු මට දැකින්නට ලැබේනි. මම ඔහුගෙන් කාර්මොන්ඩ් කරා යන පාර වීමසීමි. ඔහු අත දිගුකර මග පෙන්වුවද, අතර මගදී තවත් කිහිපදෙනෙකුගෙන් පාර අසන්නට මට සිදුවිය. අවසානයේදී මම එඩින්බර්ග් සිට ග්ලාස්ගේ දක්වා විහිදෙන පාර අසලට පැමිණියෙමි. ඒ පාර හරහා මා යායුතු වුවද එක්වරම එසේ කඳ නොහැකි විය. එයට හේතුව වුයේ දැවැන්ත සිරුරුවලින් යුත් සොල්ඩාලුවන් පිරිසක් පාර දිගේ ගමන් කිරීමය. රතු කඩා හඳු රුරුය වාදනයකට අනුව පා තබමින් ගමන් කරන ඔවුන් දැකිම මසිනට වකිනයක් ඇති කරන්නාක් විය.

ඒ සොල්ඩාලුවන් නොපෙනි ගිය පසු පාර හරහා ගිය මම කාර්මොන්ඩ් කරා ලැඟාවුයෙමි. එහි අතරමගදී හමුවූ කීප දෙනෙකුගෙන්ම ජෝවිස් නිවසට යන පාර වීමසුවෙමි. ඒ හැමදෙනාම

මාලද බැඳුවට මවිතයට පත්වූ ආකාරයෙහි. ඔපුන් එළඹය බලන්නට
පේඛව දුව්ලී තැබුණු ආදුම් පැඳුළුම් හස් පිටියර බද පමණකු
එයේ ආයිම යැයි මුත් මම සිදුවටිම්. එහෙත් ආයත ආයත භාව
දෙනාම එවන් අප්දම්පින් මාලද බලයේ ඒ තිවිය යම්බන්ධව මොනවා
නෝ විශේෂත්වයක් මිශ්පුන් දැඟ ආයැයි මට සිනිනි.

මට තරමත් රැහ්පත් මුහුණුවරකින් යුත් ආයකු හමු විය.

“මම කිවිවික හෝටිය කියලා ගෙදරක් තියෙනවාද.....?”

මම ඔහුගෙන් ආයිම්.

“මට ආයි මොකටද.....?”

“එක හරි ලොකු ගෙයක්ද?”

“මට එක ලොකු ගෙයක්.”

“ඒ ගෙදර මිනිස්පු ඉන්නවාද?”

“මිනිස්පු මොකටද ඔබ රොරුදරු, නොයන්නන.....?
එහෙ ආයි මුද්‍යයෙකයක් නැහැ.”

මහු පැවසිය.

“මින්..... එබෙන්ස් බෙදුළුවන් මහත්මයාර් ගජ්ද?”

මම ආයුවටම්.

“ආ ඉන්නවා. එයා තමා ගේ ඇඩිතිකාරයා. ආයි
මොකටද ඔබ ඔහු ගමුවෙන්නට යන්නන?”

“මහු ගමුවෙනාර් මොනවා හරි රිස්සාවක් නොකාගෙන්න

පුත්‍රත්වයේ වෙයි කියලා මට කෙනෙක් කිවුවා.”

“මම පැවසීම්.

“මොනවා.....”

මහු පැවසුවේ ඉතා නියුතු අයුරිනි.

“කමක් තැනැ ලමයෝ..... ඒක මට අයිති වැඩික් නොවෙයි. ඒන් ඔබ යහපත් ලමයෙක් වාගේ පෙනෙනවා. ඒ හිසයි මම ඔබට අවවාදයක් දෙන්නේ. ඔය ජෝචිස් නිවස පළාතකටවත් යන්න එපා. ඔව් යන්න එපා.”

මහු කාරුණික අයුරින් මට පැවසීය.

මහුට ස්තූති කළ මම මහුගෙන් සමුගනීම්.

එහෙත් ජෝචිස් නිවසට යන අරමුණා මම අත් නොහළේ. කෙසේ හෝ අවසානයේදී මට ඒ නිවස සොයාගෙන හැකි විය. නිවස වටා ඇති ගෙවත්හ හොඳින් සකසා නිබිණි. බැවෙන්වෙකු ගෙවත්තේ සිටි අතර මිදුලෙහි මල් වටා නිබිණි. එහෙත් නිවසෙහි පෙනුම මගේ සිතට ඇල්ලුවේ නැත. එම නිවසෙහි ඉදිකිරීම නිමකර නිඩුගේ එක් පැඹ්තක පමණි. අනෙක් කොටසෙහි බිත්ති බැඳු නිඩුණාද වහලක් හෝ පන්ල හෝ නොවේය.

හිරු බැස ගොස් අදුර වැවෙන්නට පටන් ගන්නා මොහොත් මම ඒ අසම්පූර්ණ ගොඩනැගිල්ල අසලට පැහැවානීම්. එහි එක කාමරයක් තුළ යාන්තමින් ආලෝකයක් ඇති බව පෙනිණි. හිතට දෙධිරිය වඩවා ගත් මම ගනකම් ලි දොර අසලට ගොස් එයට තරිව ධළුම්.

කිසිදු ගබිදයක් නොවිය.

මම තවත් වරක් තරිවූ කළුම්. එවර ද ඇතුළතින් කිසිදු ගබිදයක් නොහැගිනි. මම දොරට කන තබා ඇතුළතින් තුමන හෝ ගබිදයක නැගේදැයි සවන් දුනීම්. එවර ඔරලෝසුවක නාඳය මට ඇසෙන්නට විය. ගෙතුලින් වෙනත් ගබිදයක් බොහෝ වේලා නොවීම නිසා මට ඇතිවුයේ කේන්තියකි. මම දොරට තදින් පහරක් ගසා බෙල්ගෝර් මහතාට කිසා ගසා කතා කළුම්.

එක්වරම මගේ හිස අසලින්ම ගබිදයක් නැගිනි. වහා පසුපසට පැන ගත් මම ගබිදය ආ දෙස බැලීම්. ජන්ලයෙන් පිටතට දමා ඇති තුවක්කු බටයක් මදුසට එල්ල වී ඇත.

“මෙකට පතුරම් දමුලයි තියෙන්නේ.”

මට නොපෙනුණාද ඇතුළත සිටි අයෙක් පැවසිය.

“මම ආවේ ජෝච්ස්වල එබන්සර් බෙල්ගෝර් මහන්මයාට ලිපියක් අර්ගෙන ඔහු ඉන්නවාද?”

මම අරසුවෙම්.

“ලිපිය කාගන්ද?”

තුවක්කුව අතැනි අය විමසිය.

“ලේකන් ඔබට වැඩක් නැහැ.”

“හොඳයි. ඒ ලිපිය දොර ප්‍රග බීමින් තියලා ඔබ යන දිනාක යන්න.”

ඔහු කිවේය.

“එහෙම යන්නේ නැහැ. ඒක බෙල්ගෝර් මහත්මයාගේ අතටම දෙන්න මින. ඒ ලිපිය මා සම්බන්ධ එකක්.”

මම කිවෙමි.

“මබේ නම මොකක්ද.....?”

මද තිහැඩියාවකට පසු ඔහු ඇසිය.

“මගේ නම ඩීවිඩි බෙල්ගෝර්.....”

මගේ පිළිතුර්ත් සමගම තුවක්කුව අතැති මිනිසා පුදුමයට පත්වූ බව මට වැටහිනි. තුවක්කුව ජනේලයෙන් ඇතුළට ගෙන පසකින් තබන ගබ්දිය මට ඇසිනි. ඉන් අනතුරුව පැවතියේ මද තිහැඩාවයකි. අනතුරුව ඔහු කතා කළේය.

“මබේ පියා මිය ගියාද? මව් ඔහු මිය යන්නට ඇති. නැතිනම් ඔබට මෙහෙ එන්නට හේතුවක් නැහැ.”

යැලිත් තිහැඩාවක් ඇති විය.

“හොඳයි ඉන්න මම ඔබ ඇතුළට ගන්නම්.”

අවසානයේදී ඔහු පැවසිය.

02

මර උගුලක්

ඒක වේලාවකින් යතුරු ගබිදයක් සහ යකඩ දොර පොලු ගබිද ඇසිනි. මොහොතකින් දොර මදක් විවර විය. මා ගෙට ඇතුළු වෙනවාත් සමගම යැලිත් දොර වැසිනි.

“කුස්සියට යන්න. හැබැයි කිසිම දෙයක් අල්ලන්න එපා.”

මට එලෙස කි මිනිසා දොර අගුල් දමා යකඩ දොර පොලු හරස් කරන්නට විය.

මම කුස්සියට ගියෙමි. එහි ලාම්පුවක් නොවිය. එහෙත් ලිපේ ගින්දරවලින් කුස්සිය ආලෝක වී තිබිනි. එය ගල් බිත්තිවලින් නිමවූ විශාල කුස්සියකි.

පසකින් වූ මේසයක් මත පිගන් කේරේප කිහිපයක් තිබූ අතර එක් අයකුට කාම සඳහා රෝරියක්ද තිබිනි. ඒ අයලම නිබුනේ බියර් විදුරුවකි. එට අමතරව විශාල ඉඩිබො දැමු විශාල පෙටිටි කිපයක් බිත්තිවලට හේතු කර තිබිනි.

දොර හරස්කර අවසන් යකඩ දොර පොල්ලද දැමු මිනිසා කුස්සියට ආවේය. ඔහු වයස අවුරුදු හැටක පමණ රෝගී පෙනුමකින් යුත් කුඩා අයකි. ඔහු ඉතා ඔහුකම්නි මගේ දෙය බලන්නට විය. එහෙත් එක එල්ලේ මගේ මුහුණා දෙය නොබැලිය. ඔහු කවර අන්දමේ කෙනෙකුද කියා හෝ ඔහු කුමන අරමුණාකින් මෙලෙස මා දෙය

බලනවාද ඩියා හෝ මට සිතාගත නොහැකි විය.

“ඔබට බඩුගිනිද.....”

මහු ඒ ප්‍රශ්නය අසුප්පේද මගේ දුනුමිස් දෙස බලාගෙනය.

“මඟ මඟ රෝරිය කන්න.”

මා පිළිතුරක් දෙන්නට පෙර ඔහු ඩිවිය.

“ලිත් මේධ ඔකේ කැම පංගුව තේදු?”

මම පැවසීම්.

“මට් ඒ වුනාට මට දැන් කැම දන්න බැහැ. මම බියර් එක විතරක් බොන්නම්.”

එසේ යි ඔහු බියර් විදුරුව අතටගෙන එහි අඩක් පමණ එක භුස්මට බිවිය.

“කෝ ලිපිය දෙන්න.”

මහු මදෙසට අත දිගු කරමින් ඩිවිය.

“ඡ ලිපිය ඔබට නොවයි. එක මම දෙන්නේ බෙල්ලෝර් මහත්මයාට.”

මම ඩිවෙම්.

“ඔබ ගිනින්නේ මම කවුරු කියලාද ...? ඇමෙක්සාන්ඩර්ගේ ලිපිය මට දෙන්න.”

මහු ඩිවිය.

"මඩ මගේ තාත්තාගේ නම දුන්නේ කොහොමද ...?"

මම ඇසිම්.

"ලේක පුදුමයට කාරණයක් නොවෙයි කියලායි මම නිතත්නේ. මහු මගේ සහෝදරයා. එහෙම නොවූණානම් ලබට මගේ ගේ අදාළවත් මගේ රසවත් රෝටියවත් දැකින්නට ලැබෙන්නේ නැහැ. ඩේවිඩ් මම මධ්‍යී බාප්පා. ඉතින් මට ලිපිය දිලා මඩ වාචිවෙලා කැම යන්න. ඔබට තිබා නම් අර දුර ප්‍රශ ව්‍යුර තියෙනවා. මහු පැවසිය.

මහු අතට ලිපිය දුන් මම නිහඹව රෝටී කැල්ලක් කැවටම්.

"මධ්‍යී තාත්තා මිය ගිහින් කොයිතරම් කාලයක් වෙනවාද.....?"

මහු හිරිගමන් ප්‍රශ්න කෘෂිය.

"සති තුනක් වෙනවා."

මම කිවෙම්.

"මහු හරිම ගුජ්ත මිනිසෙක්. ගුජ්ත වාගෙම නිශ්චවිද අයෙක්. මහු වැඩි තතා නැහැ. මහු මා ගෙන ඔබට වැඩි විස්තර මොඳුත් කියලා නැතිව ඇති."

"විස්තර කෙසේ වෙතත් තාත්තාට සහෝදරයෙක් ඉන්න බවටත් මම දුන්නේ නැහැ."

මම කිවෙම්.

"ආ ඇර්තද ? එහෙමනම් මහු සමහර විට මෝවිස් නිවස ගෙනත් කියලා නැතිව ඇති නේද ?"

මහු ඇසිය.

"ලේ නමවත් අහලා හිඹුනේ නැහැ."

මම කිවෙම්.

"හරි පුදුමයි."

මහු එසේ කිවද කුමන හේතුවක් නිසා හෝ ඒ ගැන සිත යටින් සතුපු වෙන බව මට හැගිනි.

"දැන් නිදාගන්න වේලාව හරි. එන්න මම ඔබට කාමරයක් පෙන්වන්න."

ඉටුපන්දමක් හෝ ලාමිපුවක් නැතිව ඔහු මාව අදුරු කොරඩිවක් දිගේ කැටුව ගොස් තරජ්පු කිපයක්ද නැංගේය. අනතුරුව දොරක් විවෘත කළේය.

"මේ කාමරේ ඔබට'

මහු පැවසිය.

කාමරය සම්පූර්ණයෙන්ම අදුරින් පිරි නිවිනි.

"මට ආලෝකයක් මින."

මම කිවෙම්.

"මේ ගෙදර ලාමිපු නැහැ. මම ගින්දරට කැමති නැහැ.

එසේ කි ඔහු "සුඛ රාත්‍රියක් වේවා" යැයි කියමින් මාව කාමරය තුළට තල්ල කර දැමීය.

අනතුරුව මට අසුනේ ඔහු කාමරයේ දොර වසන ගබ්දයයි. හැඩිය යුතුද නැතිනම් සිතාසිය යුතුදැයි මට සිතාගත නොහැකි විය.

මා අතුලී කළ කාමරය අධික සිතලෙන් යුත්ත විය. එපමණක් නොව මට තිදුළෙනීමට තිබූ අඳුද සිතල එකකි. තොද වේලාවට මගේ බැගය සහ කරේ දමාගෙන ආ සාල්ව මා ලග තිබිණි. ඒවා සිතලව නොතිබිණි. මම සාල්ව පොරවාගෙන හිසට බැගය තබාගෙන තිදුළෙනිම්. ගමන් වෙනෙක නිසා මට ඉක්මනින් නින්ද ගියේය.

පුද්දින උදයේද ආහාරය පෙරදා රාජ්‍යයේ මෙන්ම විය. ඒ ආහාරය ගැනීම හැර වෙන කළ හැකි දෙයක් නොවිය.

තුස්සියට යාබද කාමරය පොත්පත්වලින් පිරි තිබිණි. ඒ පොත් සියල්ලම ලැතින් සහ ඉංග්‍රීසි හාජාවෙන් ලියැවුණු ඒවාය. කියවීමට බෙහෙවින් ඇලුම් කළ මම ඒ පොත පත දෙස උත්ත්දෙවන් බඳුම්. ඒ පොත් අතර තිබූ එක් පොතක පිට කටරයෙහි තිබූ අත් අකුරු මගේ පියාගේ බව මට හැදිනගැනීමට හැකි විය.

එහි මෙයේ සඳහන්ව තිබිණා.

"පස්වන උපන් දිනය දා පුඩ පැතුම් සමග මගේ සොහොයුරු එඩන්සර්ට."

මට එය වටහාගැනීම අසිරු විය. ඒ අත් අකුරු මගේ පියාගේ ඒවා වුවද ඒවායේ උමා ගතියක් නොවිය. එඩන්සර් මගේ පියාට වඩා වැඩිමන්ද යැයි මට සිතිණි. ඔහුට විශාල නිවසක් හිමි වූ අතර මගේ පියා දැඩිද ගුරුවරයෙක් විය. එහෙත් එවන් තත්ත්වයක් උදාවු හේතුව තුමස්දැයි මට සිතාගත නොහැකි විය.

පොත් පත් පරිත්ජා තල මම එම කාමරය සුද්ධ පවිතු තෙළමි. එය ඉතා උතුසුම් දිනයක් වූ නිසා කොයි මෙහෙතතා හෝ ධණාවුවක් හමා වි යැයි මට සිතිති.

එදින රාත්‍රී කැම ටේලාවේ බාජ්පා මට තහා තල් ඉතාමත්ම කරුණුවෙනි.

”යේවිඩ් මඛ මගේ නිවසෙහි ගෙවත්තෙයි වැඩිවලට උදවී කරන්න මින. දරයා ඒ වාගේම මමත් ඔබට උදවීවක් තරනවා. ඒ පදනා ලිපි දිපයක් මා ලැග තියෙනවා. ඒවා පෙරිරියක දාලා තියෙන්නේ. මේ ගේ එහා පැත්තෙ කොටසයි ඒවා තියෙන්නේ. ගේ තවම හදාලා ඉවර තැනි නිසා ගේ එහා පැත්තෙන් තියෙන තරජ්පුව දිගෙයි ඒ පෙරිරිය තියෙන කාමරයට තිබුන්නට මින. මෙන්න ඒ කාමරේ යතුරු.”

එසේ කි ඔහු පරනා විශාල යතුරක් මා ඇතට දුන්නේය.

”ඒ ප්‍රධිපෙළ දිගේ උඩට ගිනින් අර පෙරිරිය ගෙනෙන්න.”

”මට අරගෙන යන්න ලාම්පුවක් දෙනවාද?”

මම ඇයිමි.

”නයා. මේ ගෙදර ලාම්පු නයා.”

මහු ඩිලේය.

අනතුරුව ඔහු විශාල දාරය විවාත තෙළේය. මම අදුරුම එය තරා ගියෙමි. අදුර අතරින් බිත්තිය ඇල්ලාගෙන ගමන් තරන්නට මට සිදු විය.

කෙසේ හෝ මම බාප්පා පැවතු දොර කරා ගියෙම්. යතර දමා ඒ දොර විවෘත කර ගැනීමට මට සෑහෙන වේලාවක් ගත විය. එතෙන් සිට ඉහළට විභිංදන ගල් පසි පෙළක් ගිබිණි. මම තිරිය ආයත්තයෙන් ඒ ගල්පයි පෙළ දිගේ නගින්තට විම.

මෙර් හිස්පහක් පමණා එයේ ඉහළට හැගගෙන යන අතර ධූජාවට ආරම්භ විය. ගිට ගමන් අහස ගුගුරුමින් කොටන අකුණුවල එලිය මා නගිමින් සිටි ගල්පයි මරද පතිත වෙන්තට විය.

අදාළේ ගමන් කරමින් ඩුන් ඉදිරියට වැටුණු ඒ ආලෝකයන් සමගම මම ගමන නතර කළුම්. ඒ එහැනින් ඉහළට තවත් ගල් පසි නොවූ නිසාය. එම ගල් පසියන් සමගම ගිහුන් විශාල ප්‍රපාතයකි. තවත් එක අධියක් එස්වුවා නම් මා එම ප්‍රපාතය තුළට වැටෙනවා නොඅනුමාගය.

මගේ බාප්පා උත්සාහ තමේ මාව මරා දමන්තට යැයි මට සිතිනි.

මම ආපසු හැරි ඉතාමත්ම ප්‍රවේශමෙන් ගල්පයි ඔයේයේ පහළට බසින්තට විම්. අනයේ කොටන විදුලි එම වල ආලෝකය නොතිබුණානම් තද අදාළේ මාව පත්වන්නේ ඉතාමත්ම අනතුරුදායක තත්ත්වයකටය.

මා විවෘත කරගත් දොර ඇසලට එත්ම තවත් අකුණාක ආලෝකයන් මට එහා දොර ඇසල සිටින බාප්පා දැකගන්නට ලැබිණා.

මෙහුටද මා දක්නට ලැබෙන්නට ඇත. දොර නොවසාම මහු ගෙතුපට දුව ගියේය.

මම මහු සොයාගෙන ගියේම. මහු තැති ගැන්මට පත්වූ ඇපුරින් දුස්සිය තුළ සිටියේය. මට ඔහුගෙන් ප්‍රශ්න රෝසක් ගිවිති.

“මම ඔබට ගැම දෙයක්ම හෝ උදේ කියන්නම්. දැන් මට නිඳුගෙන්න යන්න ඕන ඩිලිඩි. මට අයනිපයි. නොදුටම අයනිපයි.”

මා යමක් අයන්නට පෙර මහු කිවේය.

මම මහුව ඔහුගේ කාමරය තුළට දුමා දොර වසා පිටතින් අගුළ දැමුවෙම්. අනතුරුව දුස්සියට ගිය මම ලිපට දර දුමා ගින්දර විඹිතර මගේ සාම්ව පොරවාගෙන දුස්සියේ පෙරිරියක් මත නිඳා ගනීම.

03

කුමන්තුණායක්

පසුදින උදෑයේ බාජපාට පිටතට ඒමට හැකිවන සේ මම
මහුගේ කාමරයෙහි දොර විවෘත කළේමි.

“ඒක විනිෂ්පතක්”

පෙරදා රෝයෙහි සිද්ධිය ගැන මහු එසේ කිවේය.

අපට ඉන් එහාට යමක් කතා කරන්නට ඉඩක් නොලැබේනි.
කිසිවෙක් නිවසට ඇතුළුවෙන දොර ප්‍රාග සිට කතා කළේය.

මම ගොස් දොර විවෘත කළේමි. තරමක් වැඩිගු සිරුරකින්
යුත් ප්‍රමයක් දොරකඩ සිටියේය. නැවියෙකු සේ හඳු පැඳු සිටි
මහු සිතල දුරාගත නොහැකිව ගැහෙමින් සිටියේය.

“මම ලිපියක් ගෙනාවා. මට හරිම බඩිනිය.”

මහු ලිපියක් දිගු කරන අතර පැවසිය.

“එන්න ගේ ඇතුළට. මම ඔබට රෝරියක් දෙන්නමි.”

ලිපිය අතට ගත් මම ප්‍රමයාට ගෙතුලට කැඳවීමි. ප්‍රමය
රෝරිය කන අතරතුර මගෙන් ලිපිය ගත් බාජපා එය කියවිය.
අනතුරුව කියවා බලන රෙස පවසමින් ලිපිය මා අතට දුන්නේය. ඒ
ලිපියේ මෙයේ තිබේනි.

වොන්වයැකි.

මම දැන් තත්ත්ව රුපිත වරාගේ හෝටිස් ඉන්
තානායලේදී. වහෙ තැබූ වුනුදු මෙහෙ දුදාත්වී. බැංශි මොනටොර්
අජ්‍යාවලක් නිශ්චි තම් අදාළ බාර දෙන්න. මේ දැන්මේල කාලුගුණය
යෙයෙන් තියා ගමන ප්‍රඟන එකතු යොමු.

බැංශි නිනිජු රෝකිලුර් වෙනා දෙන වෙත ගැඩි අවනායක
නියෙනවා. ඒ තියා මට ගැනී අඟ් වුදුල් ප්‍රමාණයක් විනාශ යොමු
කියාලු.

බැංශි නිනවත්

එමුදස් හොඳියන්

ලිපිය කියවා ඉවර කළ මම බාප්පා දෙස බැඳුවෙම්.

“මය හොඳියන් කියන කෙනා සමග මගේ පොඩි
ගනුදෙනුවක් නියෙනවා. ඔහු කොටනන්ටේ නැවේ කපිතාන්. අපි දෙන්නා
දැන් මේ ප්‍රමාණ සමග රුපිත වරායට යමු. මට හෝටිස් ඉන්
තානායමේදී කපිතාන්ට මුණාගැහෙන්නට ප්‍රථ්‍යාවන්. ලියකියවිලි වගයක්
නියෙනවා. ඒවා පුරවලා අපි යමු නිනිජු රෙන්කිලර්ව මුණා
ගැහෙන්නට. ඔබ මාව විශ්වාස හොකරුහවා වෙන්න ප්‍රථ්‍යාවන්. ඒත්
ඔබට රෙන්කිලර්ව විශ්වාස කරන්නට ප්‍රථ්‍යාවන්. මහු මේ ප්‍රාග්ධන්
ඉන්න වැදගත් නිනිජුවරයෙක්. ඒ වාගෙම මහු ඔබේ තාත්තාත්
හඳුනන කෙහෙය්.”

බාප්පා පැවසිය.

මම මදායේ කල්පනා කර ඔහුට එකා විම්. රුපිත වරායට

ගිය පසු බාප්පාට අභේත වශයෙන්ම අවශ්‍යතාවක් නැති ව්‍යුත් කෙසේ හෝ ඔහුව රෙන්කිල් කරා කැඳවාගෙන යා හැකි වේ යැයි මම සිතීම්.

අනතුරුව අපි දෙදෙනා ප්‍රමාද ද කැවුව ගමන ඇරඹුවෙමු. මගේ බාප්පා පාර අයිනෙන් කිසිදු කතාබහකින් තොරව ගමන් කරන්නට විය.

එහෙත් පිරිමි ප්‍රමාද මා සමග දොඩමු විය. තමාගේ නම රෙන්සම් බව ඔහු කිවේය.

“මම මුහුදු යාම පටන්ගත්තේ වයස අවුරුදු නවයේදී.”

ඔහු පැවසිය.

තවද ඔහු තමා කළ දඩ්බිඛරකම් රැසක්ද කිවේය. ඒවායෙන් වැඩි කොටසක් විශ්වාස කළ තොනැකි මුසාවාද බව වැටුණුද මම නිහාව අසා සිටියෙමි.

මම ඔහුගෙන් නැව ගැන විමසීම්.

“ඒක මුහුදේ තියෙන තොදුම නැව නොවයි.”

ඡැස් කි රෙන්සම් රේඛට තියන්නට වූයේ සැපිතාන් තොසියන් ගැනය.

“ඔහු ඉතාම තොදු තපිතාන්වරයෙක්. ඔහු කිසිම දෙයකටත් කිසිම කෙනෙකුටත් බය නැහැ. ශිනැම දරුණු පුළුගක් තිබුණාත් ඔහු නැව ගෙනියනවා. ඔහු ඉතාම සැර දරුණු අයෙක්. මම හිතත විදිහට ඔහු මිනිසුන් කිප දෙනෙකුත් මරලායි ඉන්නේ.”

ලී තැරෙන්නට ලමයා කපිතාත් ගැන කිසිදු නරතත් කිවේ නැත.

"ලීත් ඔහු නාවිකයෙක් නොවේයි. ඒ විශේෂ කරන්නා පූඩාන් මහත්මයා. ඔහුට ලෝකේ සිහම තැනකට නැව ගෙනියන්න පුළුවන්. මත්පැන් නොබාහවා නම් ඔහු ලෝකයේ ඉන්න තොදුම නාවිකයෙක්.

"අඟ්‌තෙන්ම පූඩාන් මහත්මයා ඉතාම තොදු නාවිකයෙක්. මේ බලන්න....."

ලමයා තම කලුයම් කකුල මසවා කළවය පෙන්විය.

ඔහුගේ කළවයෙහි ඉතාම දුරුණු තුවාලයක් විය.

"මේ තුවාලය කළේ පූඩාන් මහත්මයා. අඟ්‌තෙන්ම ඔහු සාධා මිනිසෙක්."

ලමයා කිවේය.

මන්ද බුද්ධික බවක් පෙන්වන මේ ලමයා ගැන මට කන්ගාවු සිතිනි. එහෙත් ඔහු තමා ගැන දුක්වෙන බවත් නොපෙනිනි.

"මේ වියිය නරක විදිනට සැලකුම් ලබන තව කට්ටිය නැවේ ඉන්නවා. ඒ සේරම පවුම් විස්සෙ ලමයි. ඒ තරම් වයසක් නැති ඒ තැමෝම ඉන්නේ කන්ගාවුවෙන්. එයාලා සේරම මම කියන දේ කරන ඇය."

රේන්සම් පැවිසීය.

ඔහු දිගින් දිගටම කියවන්නට වුවද මා කල්පනා කළේ පවුම් විස්සෙ ලමයි ගැනය. එවැනි ඇය වැරදි වැඩි කොට නිතියේ

රැහැකට අසුව උතුරු ආමෙරිකාවේ වතුවල සේවය සඳහා යවන අයයි. ඔවුන් රැගත් නැව උතුරු ඇමෙරිකාවට යනතුරු ඒ ප්‍රමාදීන්ට සලකනුයේ පැහැරගෙන විකිණීමට ගෙන යන ප්‍රමාදීනට පරිද්දෙනි.

කතාවෙන් කතාවෙන් අපි රුපින වරාය කරා ප්‍රාගා ව්‍යෝමු. බාජ්පා කපිතාන් හොසිසන් හමුවෙන පිණිස හෝටිස් ඉන් තානායමට ගියේය.

බාජ්පා අසලින් ඉවත් හොවීමට මා තීරණය කර සිරියද කුමන හේතුවක් නිසා හෝ මට එය අමතක විය. රික වේලාවකට පසු ඔහු සමග කපිතාන් ලිපිගොනු වශයක් බලමින් කතා කරන අසුරු මට දැක්නට ලැබේනි.

මම තානායම ඉදිරිපස පසුකර ජැරිය ආසන්නයට ගියෙමි. කපිතාන් පැමිණෙන තුරු ජැරිය අසල බෝරිටුවක් නවතා තිබේනි. එහි සිරි නැවියන් තද පරුෂ අය බව බැඳු බැල්මට පෙනිනි.

තානායමිකරු මට කතා කළේය.

“එබෙන්සර් සමග පැමිණියේ මබද?”

ඔහු මගෙන් විමසිය.

“මට ඒත් මම ඔහුගේ පවුල් සමාජිතයෙක් නොවෙකි.”

“නැහැ ? ඒත් මම එහෙම ගිතුවේ නැහැ. මඟ දැක්ක ගමන් මොන හේතුවක් නිසා හරි මට මතක් වුන් ඇමෙලක්සැන්ඩ් මහත්මයා. ඇත්තෙන්ම ඔහු හොඳ දෙනෙක්.”

ඔහු දිවිය.

"ලිඛකාට ඔබ කියන්නේ එඩන්සර් හොඳ කෙනෙක් නොවේය
කියලාද?"

මා එසේ අසුළු විට තානායමිතරු හිස දෙපසට සෙලවිය.

"මහු වයසක නරක මිනිසෙක්. හොඳටම නරක මිනිසෙක්.
එක කාලයකදී තරුණා වයසෙදී මහුත් ඇලෙක්සයෙන්ඩර් මහත්මයා
වාගේ හොඳ කෙනෙක්ව සිටියා."

මහු එසේ කියන අතරතුර කපිතාන් හොසිසන් බෝරිටුව
අසලට යන අයුරු මට දක්නට ලැබේනි. මහු ඔවුනට යම්කිසි අනාදීමක්
කරනු පෙනිනි. අනතුරුව මහු තානායම දෙසට එන්නට විය. මහු
වැදගත් පෙනුමකින් යුත් උස අයෙක් විය. රෙන්සම් පැවුසු ආකාරයේ
සැර පරුළු බවක් මහු කෙරෙන් දක්නට නොවිය.

මහු අප ඉදිරියට පැමිණා නතර විය.

"මහත්මයාගෙනුනි. බෙල්ගෝර් මහත්මයා මට මධ්‍ය ගැන
කිවුවා. ඔබ පෙනුමෙන් වැදගත් බවක් පෙනෙනවා. ඔබ බාජ්පා සමග
මගේ නැවට එන්න රෝ රිකක් බොන්න."

මහු පැවුසිය.

අයේන්තෙන්ම තැවක අභ්‍යුජන බිඟා ගැනීමේ තදබුල ආසාවක්
මට තිබිනි.

එහෙත් කිසිම අන්තරාදායක දෙයකට යොමුවීමට මට අවශ්‍ය
නොවිය. එනිසාම මටත් බාජ්පාටත් සවස් වර්ෂෙවි නිරිඹු රෙන්ගිල්ඩි
හමුවීමට උවමනා බව මම කපිතාන්ට කිවෙමි.

"මව් ඒ බව මට මහු පැවුසුවා. ඇපේ තැව යාත්‍රා

කරන්නේ නගරයට පුගක් ආයන්නයෙන්. ඔබටද බාප්පාටයි ඇප්පේ නැවේම ගිහින් නැවේ බෝරිපුවෙන් නගරයට ගිහින් රෙන්ගිල්ඩි මහතාව මුණුගැසෙන්නට පූජීවන්.”

කපිතාන්වරයා පැවසිය.

ලේ අවස්ථාවේ බාප්පා අප සිරින තැනට එමින් සිරියේය.

“නාකි නරියාගෙන් පරිස්සම් වෙන්න. මහු ඔබට විරැද්ධව කුමන්තුනායක් කරනවා. නැවට එන්න. මම රහස්‍යන් ඔබට ඒ ගැන කියන්නම්.

කපිතාන්වරයා මගේ කනට කොදුරා කිවේය.

අනතුරුව ඔහු ඉතා සුහදුව මගේ අත අල්ලාගෙන මා සමග මුහුද දෙසට ගමන් කරන්නට විය. ඔහුගේ හැසිරීම අනුව මට ඉතාම හොඳ මිතුරේකු උපකාරකරන්නෙකු මුණ ගැසුණා යැයේ මට සිතිනි. බාප්පා බෝරිවුවට ගොඩවූ පසු මට බෝරිවුවට ගොඩ වෙන්නට උපකාර කළේද කපිතාන් වරයාය.

බෝරිවුව නැව අසලට පැගා විය. ඉක්මනින් නැවට ගොඩවූ මා එහි ඇති විවිධ දේ දෙස බලන්නට වීමි. මේට පෙර නැවකට ගොඩ වී නොතිබුණු මා අවට ඇති දේවල් දෙස බලන්නට වුයේ මුළු මොවම අමතක වූ පරද්දෙනි.

“කේ මගේ බාප්පා.....?”

හිටිගමන් මම ඇයිමි.

“ප්‍රශ්න අහන්න තහනම්.”

හොඳිසන් පැවසුවේ රෝද ස්වරයකිනි.

මා තනිවූ බව මට හැගිනි. මම ඔහුගේ ගුහනායෙන් මිදී නැව් තරිවුවේ කෙළවරට දුව ගියෙමි. බෝරුව ඉවත්ව නගරය දෙසට යාත්‍රා කරමින් තිබිණා. මගේ බාජ්පාද ඒ බෝරුවේ සිටියේය.

"මාව බේරගන්න..... මාව බේරගන්න....."

මම උස් හඩින් කස ගැසීම්.

මගේ බාජ්පා හැර මදෙස බැඳීය. ඔහුගේ මුහුණාහි දුෂ්චරම මුහු බියක් රැඳී ඇති බව මට පෙනිනි.

ඒ සමගම ගක්හිමන් දැනකින් මාව නැව් තරිවුව මතට වේගයෙන් තල්ල කළේය. මගේ හිස ඉතා තදින් යමක වැදිනි. මගේ දැයි ඉදිරියේ තරු දුහසක් දිලිසෙනවාක් මෙන් පෙනිනි. රේඛට මුළු ලොවම අන්ධකාර විය. මට මතක එපමණාය.

04

නැවත තුළ හිරකරුවෙකු වී

පියවි සිජිය ලැබේදේ මා සිටියේ ගන අදුරකය. මගේ දැන් දෙපා බැඳ රිකිනා. තදබල අසනීප ගතියක් මට දැනෙමින් රිකිනා.

යියිදිනය මා අසා නොතිබුතු සේෂාවක් ගතර අතින්ම අයසන්නට විය. ඒ ගැහුරු මුහුද් යානා ධර්න නැවත නැවියන් තද පුළග ඇති අවස්ථාවක රැවල් මසවමින් නගනා හඩය.

මගේ මුළු ආත්‍යත්වය ගරා වැවෙමින් අවසානයට ගොස් යැලී රිකෙන් රික ගක්තිමත් වෙන්නට විය. තවත් රික වේලාවකින් සිදුව ඇත්තේ තුමක්දැයි මට සිතාගත හැකි විය. ඒ මගේ දැන් දෙපා බැඳ නැවේ අදුරු මුළුලක මා දුමා ඇති බවත් තුනාවූ පුළගක් හමන බවත්ය.

මේ ඉරනාම අත්තර ගන්නට තරම් මා කෙතරම් මෝඩ විතිද.....? මගේ බාජ්පා කෙතරම් නපුරු අයයක්ද? මට අත්විය හැකි ඉරනාම තුමක්ද? කෙතරම් සිතුවද ඒ ප්‍රශ්නවලට පිළිතුරක් සොයාගත නොහැකි විය.

මගේ මුහුණාට උංචි ලැමිපු එලියන් නිසා මම දැස් හර බැඳීම්. නොද පෙනෙනි ඇයේ ඇති තුඩා සිරුරකින් පුත් මිනිසක් මදුසට එක් බැඳීය.

“දැන් නොහොමද ඔබට.....?”

මහු ඇසිය.

මම පිළිතුරක් නොදුන්නේම්.

මහු මගේ නළලට සහ බෙල්ලට අත තබා බැලීය. ඉන්පසු මගේ හිසෙහි වූ තුවාලය ගුද්ධ කරන්නට විය.

“මේක තදබල තුවාලයක්. මේක හොඳ වෙන්න වික ද්‍රව්‍යක් යයි. ඔබ මොනවා හරි කැවදු?”

“නැහැ. ඩිසිදෙශයක් ක්‍රියාත්මක නැහැ.”

මම කිවෙම්.

මහු මට පලතුරු බීම රින් එකක් දී ඉවතට ගියේය.

මා තදබල අසනීප ගතියෙන් පසු වෙද්දී මහු නවතත් මා ප්‍රසාදව ආවේෂ. ඒ නොපමණ වේලාවකට පසුවදැයි මම නොදුන්නේම්. මහු සමඟ කළිනාන්වරයාද සිටියේය.

“රියාව් මහත්මයා. ඔබ මාව මෙතැනට එකතු කරගෙන ආවේ ඇයි....?”

කළිනාන්වරයා ඇසිය.

“මේ බලන්න මහත්මයා. මොනුට නොදුටම අසනීපයි. මහුට කිහිපය් නැහැ. මෙතැන එළියත් නැහැ. තුළං එන්නෙත් බොහෝම විකයි. මේ උමයා මෙතැනින් අරගෙන ගිහින් මිනිස්ස නිදාගන්න තැනක තියමු.”

රියාව් පැවසීය.

“මහු මෙතනු හිටියාදෙන්”

කපිතාන්වරයා පැවසීය.

“ලේක හොඳ උත්තරයක් නොවේයි.”

රියාව් එසේ කියදුදී කපිතාන්වරයා තදුබල අපුරින් කෝපයට පත් වූ සෞයක් දිස් විය. ඒ සමගම රියාව් කපිතාන්ගේ අතකින් අල්ලා ගත්තේය.

“මට වැටුප් ගෙවන්නේ මේ පරණ නැවේ දෙවන නිලධාරයා හැටියට. ඒ මියක මට වෙන දේවල්වලට ගෙවන්නේ නැහැ. ඔබට නම් මිනිමරනවාටත් ගෙවනවා වෙන්න ඇති.”

රියාව් කිවේය.

“මොනවා මොකක්ද ඔබ කියන මය කතාව.....? ඔබ මා සමග අවුරුදු කිපයක්ම යාත්‍රා කරුලා තියෙනවා. ඒ නිසා ඔබ දැන්නවානේ හොඳපම මා ගැන. මම සැරපරුෂ මිනිහෙක් බව ඇත්ත. ඒන් මම මිනිමරුවෙක් නොවේයි. ඔබ කියන්නේ මේ ප්‍රමාය මැරෝය කියලාද?”

“මවි එහෙම වෙන්න ප්‍රාථ්‍මකන්.”

රියාව් කිවේය.

“එහෙම නම් ඔබ කැමති තැනක මහු තියන්න.”

තවත් ස්ව්‍යාප වේලාවකට පසු ඩිසිවෙක් මා බැඳු තිබු පරි

ලිභුවේය. අනතුරුව මා මස්වාගත් අයෙක් මා ගෙන ගොස් නාවිතයින් තිබා ගන්නා ස්ථානයේ තැබේය. ඒ පට්‍ර අඳුක් මතය.

ඒ දිනය කවදා කියා හෝ වේලාව කියදු කියා හෝ මම නොදැනීම්.

නැව තුළ භුත් බොහෝ අය තමනට හැකි අයුරින් මට කාරුණිකව සැලකුහ. රියාව් මහතා විටින් විට මා බලන්නට පැමිණියේය. මාව ඉක්මනින් සුවපන් වෙන බව ඔහු පැවසුවේය. එමෙන්ම මහු මිනිසෙකු අත මා හට උතුපුම් බ්‍රිමද එවිය.

"දැන් ඔබට සනිපයි. ඔත්ත් පුපුරලා නිඩුනේ නැහැ නොදු වේලාවට."

රික දිනකට පසු මාව පරික්ෂා කළ රියාව් මහතා කිවේය.

අහෙක් නැවියෝ මා සිහිපුන්ව සිටි දිනවල මා ලැ තිබූ අරගත් මුදල් වලින් වයි ප්‍රමාණයක් ආපසු මට දුන්හ.

"මම මුදල් ඔබට අවශ්‍ය වේය."

මවහු පැවසුහ.

මවුන්ගෙන් දැනගත් තොරතුරු අනුව නැව යාතා කරනුයේ කැරෝලිනයේ තරුය. මේ දිනවල විශාලීමින් සේවය සඳහා උමයින් විකිනීම අධිකව කෙරෙන බවද මවහු මට පැවසුහ. මගේ තුර බාප්පා මා වෙනුවෙන් කළ සැලපුම කෙඩුදුයි මට තේරුම් ගත හැකි විය.

නැවේ සේවක ලමයා වන රෙන්සම් නිදාගන්නා තාමරය

වන රුවම් ගෙදර සිට ඉදුනිට පිටතට ආවේය. තැවෙහි පළමු නිලධාරයා වන පූජාන් මහතාගේ තුරකම් වලට ලක්වීම නිසාද්‍රා හැම වේලාවකම රෙන්සම් කෙරෙන් දිස්වුයේ රෝගී ස්වරුපයකි. එහෙත් හැම නාවිකයෙක්ම පැවසුවේ පළමු නිලධාරයා කදිම අයෙකු බවය.

“තැවේ ඉන්න නොදුම නාවිකයා ඔහු. බ්‍රිමතින් තැනි වේලාවට ඔහු නරක අයෙක් නොවේයි.”

නාවිකයේ නිතරම එසේ පැවසුහ.

දිනෙන් දින කාලය ගත වෙන්නට විය. මගේ අසනීප තත්ත්වය තුරන් වී ගරිර ගක්තිය වැඩින්නට විය. එහෙත් මම කිසිවිටෙක නිදාගත්තා තැනින් ඉවතට නොගියෙමි.

එක් රාත්‍රියක දොළභට පමණා එක් නාවිකයෙක් තම කඩාය යොගෙන යාම සඳහා නිදාගත්තා තැනට පැමිණියේය. ඔහු ගෙනා ආරංචියක් සේවයේ නොයෙදී නිදි යහන්වල සිටි අය අතර සෙමින් සෙමින් පැනිර යන්නට විය.

“අන්තිමේදී පූජාන් ඒ වැඩින් ඉවර කළා.”

ඒ අන්දමින් පවසනු මටද ඇසිනි.

එහෙත් කිසිවෙකු ඒ කළ දෙය කුමක්ද කිහිවත් කලේ කාවද කිහිවත් පැවසුවේ තැන. එහෙත් රේඛාවට සිදුවනුයේ කුමක්දසි කිසිවෙකු දුන සිරියේ තැන.

තපිතාන් හොසිසන් තැවියන් නිදාගත්තා තැනට පැමිණ රුමක් කැරකී මා අසලට පැමිණියේය.

“අපි ඔබ රුවම් ගෙදර සේවයට තෝරා ගත්තා. ඔබ රෙන්සම් සමග තැන් මාරු කරගන්න. ඉතින් දැන්ම යන්න.”

කපිතාන්වරයා කාරුණික සේවයෙන් මට කිවිය.

නිදා නුත් තැනින් නැඟිට ගත් මම නැව් තටිවුව කරා ද්‍රව ගියෙමි. වතුර ඉහිරි නිඩුණු තැනක ලිස්සා වැවෙන්නට ගිය මා බේරාගත්තේ කාරුණික නැවියෙකු විසිනි. එකින් එක අල්ලාගෙන නැව් තටිවුව මහ ගමන් කරන අයුරු ඔහු මට කියා දුන්නේය. රුවම් ගෙදර මට පෙන්වූයේද ඔහුය. ඒ යන අතර නැවියන් දෙදෙනෙකු මා සිටි තන කරා රෙන්සම්ව ඔසවාගෙන යන අයුරු මට දැකින්නට ලැබේනි.

මිනීමරු ජූයාන්

රවුම් කාමරය යනුවෙන් හඳුන්වූ කාමරයෙහි අභ්‍යුලත රවුම් නැත. එය සාපුකේර්ණාපාකාර එකකි. ඒ කාමරය තුළ මේසයක් සහ පටු ඇදුන් දෙකක් නිබිණි. එයින් එක් ඇදුක් කපිතාන්ගේ වූ අතර අනෙක් ඇදු සේවයේ නොයෙදෙන අවස්ථාවල පළමුවෙනි නිලධාරියාට හෝ දෙවැනි නිලධාරියාට වෙන් කර නිබිණි.

රවුම් කාමරය යටින් පහත තටිවුවේ කාමරයක් විය. එහි හොඳ ආහාර පාන, වෛඩි බෙහෙන් සහ තුවක්කු තැන්පත් කර නිබිණි. කඩු දෙක තුනක්ද ඒ අතර විය.

කාමරයේ හැම බිත්තියකම විදුරු දැමු කුඩා ජනේල නිබිණි. සිලුමේද එක් තැනක විදුරුවක් සවිකර නිබුණේ හිරු එලිය කාමරයට වැටෙනු පිණිසය. නැවි තටිවුව කරා පතිත වන මුහුද රුම්බලින් ආරක්ෂාවන පරිදි ගක්තිමත් දොරවල් දෙකක්ද කාමරයට අභ්‍යුල් වීම සඳහා නිබිණි.

මා කාමරයට අභ්‍යුල් වෙද්දී ජූයාන් මහතා මේසය අසල පුටුවක හිඳගෙන සිටියේය. ඔහු ඉදිරියේ මේසය මත මත්පැන් බෝතලයක්ද විය.

මා කාමරයට අභ්‍යුල් වී මද වේලාවකින් හොඳිසන් මහතා කාමරයට පැමිණියේය. ඔහු තිසිවක් නොදාඩා තම පළමුවෙනි

නිලධාරියා වන පූජාන් දෙස බලා භුන්නේය. මොහොතකින් රියාවි
මහතා කාමරයට ඇතුළු විය.

“ප්‍රමාදා මැරැණු.”

මහු කපිතාන් සමග පැවසීය.

කිසිවක් නොතෙපු පූජාන් මහතා බෝතලය ගැනීමට අත
දිගු කළේය. රියාවි මහතා වහාම බෝතලය ගෙන ඉවත් කළේය.

“නුම මරනවා”

එසේ කියමින් පූජාන් මහතා පුදුවෙන් නැගිට රියාවි මහතා
කරා පා එසවිය.

කපිතාන්වරයා වහාම මැදිහත් වී මහු වළකාලීය.

“වාචිවෙනවා.....ඔබ බීමත් මෝඩයෙක්. ඔබ කළ දේ ඔබ
දැන්නවාද? අර ප්‍රමාදා මැරැණුවේ ඔබ.”

හොසිසන් උස් හසින් කිවේය.

පූජාන් යමක් තේරුම් ගත් අයුරක් පෙන්නුම් කළේය. පුදුවෙහි
වාසි වූ මහු දෙඅත්ල මත හිස රදවා ගත්තේය.

“මහු මට පරා කෝප්පයක් ගෙනාවා.”

පූජාන් පැවසීය.

හොසිසන් පූජාන්ගේ අතකින් අල්ලා මහුව ඇඳුට තල්ලකර
දැමීය.

“නිදා ගන්නවා.”

නරක ප්‍රතෙකුට තරවටු කරන පියෙකු පරිද්දෙන් හොසීසන් තීවේය.

මිනිමරුවා මදක් හඩා අනතුරුව නින්දට වැඩුණ්ය.

රවුම් ගෙදර තුළ මා කළ යුතු රාජතාරී මොනවාදැයි ඉක්මනින්ම මට අවබෝධ විය. ආහාර පාන පිළිගැන්වීම කළ යුත්තේ මා විසිනි. කපිතාන්වරයා නියමිත වේලාවකට ආහාර ගත් අතර නිලධාරීන් දෙදෙනා ක්‍රමව පැමිණියේ ඔවුනට විවේක ලැබෙනා අවස්ථා අනුවය. ද්‍රව්‍යයේ හැම මොනොතකම ඔවුන් නිදෙනාට මත්පැන් ලැගට ගෙනගොස් දීමට මා අනිවාස්‍යයෙන්ම සුදානම්ව සිටිය යුතු විය. ඔවුනු කෙළවරක් නැතිව මත්පැන් පානය කළහ. එවන් අන්දමින් මත්පැන් පානය කරන ඔවුනගේ ගිරිර සෞඛ්‍ය යැදි පවතින්නේ කෙසේදැයි සිතාගත නොහොතු තරමිය.

මා නිදාගන්නා යහන වූයේ බිම එලාගත් මගේ සාලේවය. එහෙත් මට එක දිගට සුවස් නිදාගත නොහැකි විය. එයට හේතුව වූයේ කපිතාන් හෝ නිලධාරීන් දෙදෙනා නැව් තටුවෙම් සිට විරින් විට පැමිණා බිම ඉල්ලීමය.

කොට්‍යනත්ටේ නැව දින දහයකට වඩා උතුරු දෙසට යාත්‍රා කර අනතුරුව සයින් තුනාවු මැද බවහිරට යාත්‍රා කරන්නට විය. අවසානයේදී නැව දකුනාට හැරවූ කපිතාන් අයර්ලන්තයේ දකුනු දෙසට යා නැකි මග මෙයා බිඳුන්නට විය.

ටික වේලාවකින් තුනාවුව නැති වී සුළුගැඳ අඩු විය. එහෙත් එ සමගම ඇද නැලුන්නට වූ අධික වර්ෂාව නිසා ඩිසිවක් පැහැදිලිව දැක ගැනීම පවා අපහසු විය.

රාජ්‍ය දහකට පමණා මම කපිතාන්ට සහ රියාවි මහතාට සුද්‍ර පිළිගෙන්වමින් සිටියෙමි. එක්වරම නැව සමක ගැටිනි. කපිතාන් සහ රියාවි මහතා එක්වරම අසුන්වලින් නැගී සිටියා.

“තන්දක”

රියාවි මහතා කිසා කිවේය.

“නෙහා බෝරිටුවක හැඳුවෙන්න ඇත්තේ.”

හොසියන් කිවේය.

කපිතාන්වරයාගේ නිගමනය නිවැරදි විය. අන්ධකාරයේ අපේ නැවති වැදි නිබුතේ බෝරිටුවකි. ගැටීම නිසා බෝරිටුව දෙකට කයි ගොස් එක් අයෙක් හැරේන්නට බෝරිටුවේ සිටි අන් සියලු දෙනාම මූහුද බත් වුහ. එක් අයෙකු ඉතිරිවුයේ බෝරිටුව නැවේ ගැටීන්ම මහු නැව් බලෙහි එල්ලීම නිසාය.

ලේ මිනිසා නැව තුළට ගත් හොසිසන් මහුව රවුම් ගෙයට කැඳවා ගෙන ආවේය. මහු ගක්නිමත් පෙනුමකින් යුත් අයෙකි. මහුගේ මූහුනා හිරි රුක්මියට තල් වී නිබුතු අතර දැසෙනි වුයේ කිසි දෙයකටවත් බිය හොවන බව කියාපාන බැල්මකි. තම කඩාය ගැලවු මහු රිදි පිස්තෝල දෙකක් මේසය මත තැබේය. මහුගේ බඳ පිටියෙහි දිග තහුවත්ද එල්ලාගෙන සිටියෙය.

කපිතාන් මිනිසා දැස මෙන්ම මත්‍යගේ වටිනා ඇඳුම් ඇඳුම් දැසද උනත්දවෙන් බැඳුය. ඉතා අසිරි මූහුද ගමනක යෙදෙන අපේ අයගේ ඇඳුම් පැලදුම් හා සසභා බලදේ ලේ මිනිසාගේ ඇඳුම් ඉතාමත්ම ඉස්තරම්ම ඒවාය.

“තදීම ප්‍රංශ කඩායක්.”

හොඳිසන් කිවේය.

"මහෝ ඔබ කියන්නේ"

විසේ කියමින් අමුත්තා වහාම පිස්තෝල මත අන් තැබේය.

"මය තරම් ඉක්මන් වෙන්න එපා. අනවශ්‍ය විදිහෙ කළබල ඇති කරගන්න උත්සාහ කරන්න එපා."

කපිතාන් කිවේය.

"මහ් .. ඔබත් අපේ අයෙක්ද"

අමුත්තා විමසිය.

"විෂ්ලවවාදීයෙක් කියලාද අහන්නේ.....? නැහැ. ඒත් තමන්ගේ සමහර අදහස් නිසා මිනිස්පු කරදුරුයට පත්වෙනවා දකින්න මම කැමති නැහැ."

"අභේතමද මහත්මයාණෙති, එහෙමත් මමන් අභේතම කියන්නම්. මමන් 1745, 46 කාලේ කරදුරුවලට ලක්වූ විෂ්ලවවාදීන්ගෙන් කෙනෙක්. හමුදාවට අනුවලා මමන් තුළක් කරදුරු වින්දා. දැන් මම මේ ප්‍රංශයට යන ගමන්. අපි බෝරිපුවේ නැගලා ආවේ ප්‍රංශ නැවත් හමුවෙන තුරු. ඒන් අන්ධකාරයයි වැස්සයයි නිසා අපට මග වැරදුණා. මා පූජ මුදල් රිකක් තියෙනවා. ඒවා මගේ තෙවෙයි. අපේ ගෝතුයේ නායකයාගේ. ඒවායින් රිකක් මම වියදුම් කරාට ඔහු මට සමාව දෙයි. කපිතාන් මගෙන් මුදලක් අරගෙන ඔබ මාව ප්‍රංශයට ගෙනියනවාද?"

අමුත්තා අභිය.

“බහැ ... මට ඒක කරන්න බහැ. ඔබ මේ පූග ගොඩඩීමකට ගොඩ බස්සවන්නයි මම හිතාගෙන ඉන්නේ. කෝකටත් ඔබ පූග නියන මුදල් ප්‍රමාණය බලමු.

හොඳිසන් දිවේය.

මා කාමරයේ කෙළවරක සිරිනවා දුටු හොඳිසන් අමුත්තාට පුජ් බදුනක් ගෙන එන්න යැයි මට නියෝග කළේය.

මම කඩිනමින් සුඡ් බදුන රැගෙන රවුම් ගෙයට ආතුල් වුණුම්. අමුත්තා විශාල මුදල් බැඟයකින් පවුම් හැටක් ගෙන කපිතාන්ට දෙන අයුරු මට දක්නට ලැබේනි.

“මම ඔබට ලින්හ්ලොවිවලට ගෙනියනවා. ඒක මම පොරොන්දු වෙනවා.”

එසේ කියමින් අමුත්තාට අතට අත දුන් කපිතාන්වරයා කාමරයෙන් පිටව ගියේය.

තම ඉඩම් සඳහා දෙතෙනකට මුදල් ගෙවන කදුකර වාසීන් ගෙන මේට ඉහත මම ඇයා ඇත්තෙම්. තම ඉඩම් වෙනුවෙන් රජයට මුදල් ගෙවන ඔවුනු තම ගෝරීක නායකයාටද ගෙවීමක් කරති. ඒ ගෝරීක නායකයන් පිටත්වන්නේ ප්‍රංශයේය. කදුකර වාසීන් ගෝරීක නායකයන් සඳහා එකතු කරන මුදල් ප්‍රංශයට ගෙන යන්නේ ඉතාමත්ම තිරිපිට අයෙකු විසිනි. ඔහු ඒ දෙය කරනුයේ අතරමගේ අසුවුවහොත් නොවැරදිම මරණ දැඩුවම ලැබෙන බව ඇත ඇතමය.

“මබත් විෂ්ලවවාදීයක්ද?”

මම අමුත්තා ඉදිරිපිට රෝරියක් තබමින් ඇසුවෙමි.”

“මට ඔබේ දිගු මුහුණේ හැටියට ඔබ ලිඛර්ල්වාදී පවුලක කෙනෙක්ද?”

මහු රෝරිය කන අතර මගෙන් ඇසීය.

“මට සමහර විට”

මා එසේ පැවසුවද කැමිප්බල් මහතා මාව ලිඛර්ල්වාදීයෙක කර ඇති බව නොකිවෙමි.

“හොඳයි.... මේ බෝතලය ඉවරයි. මම පවුම් හැටික් ගෙවලා නියෙන නිසා මට තව බෝතලයක් ලබා දෙන්න ප්‍රශ්නවන් වෙයි කියලා මම නිතනවා.”

මහු කිවේය.

මහුට අවශ්‍ය බේම බෝතලය ලබාදීම සඳහා ගබඩා කාමරයේ යතුර ලබා ගැනීමට මම කපිතාන් සොයාගෙන ගියෙමි. එක් මුල්ලක කපිතාන්වරයාත් නිලධාරීන් දෙදෙනාත් හොඳහැටි ලංචි බරපතල කතාවක නිරත වෙන අයුරු මට දක්නට ලැබේනි. ඔවුන් සිටියේ මට පිටුපස හරවාගෙනය.

“අපි මොනවා හරි හේතුවක් කියලා මහු රවුම් කාමරයෙන් පිටතට ගනිමුද?”

රියාවී මහතා ඇසීය.

“එපා ... මහු ඉන්න තැන හොඳයි. එක ඇතුළුදි මහුට කඩුව පාවිචිචි කරන්න බැහැ.”

හොසිසන් කිවේය.

මට එක්වරම සිතුනේ මේ මිනිමරුවන් අසල හොරැදී ආපසු හැරි යන්නටය. එහෙත් ඒ අදහස වෙනස් කරගත් මම තරමක් ඇත සිටිම කපිතාන් ඇමතිම්. තිදෙනාම හැරි මදෙස බැඳුහ.

"අර මහත්මයා තව බීම ඉල්ලනවා. මට ගබඩා කාමරයේ යතුර දෙනවාද?"

මම පැවසීම්.

"පිස්තෝල දෙක ගන්න කදිම අවස්ථාවක්"

එසේ කිසු රියාවි මහතා මාව ලැගට කැඳුවේය.

"බේවිඩ් ඔහුගේ පිස්තෝල තියෙන තැන ඔබ දන්නවාද..?"

ඔහු ඇසිය.

"මව මව බේවිඩ් දන්නවා ඇති. බේවිඩ් හොඳ ප්‍රමයක්. මේ අහන්න බේවිඩ් ඔය කදුකර වාසියා භයානක මිනිසෙක්. අපේ නැවටත් අනතුරක් කරන්න පුරුවන් කෙනෙක්. ඒ වගේම පෝර්ං රජතුමාගේ හතුරෙක්. ඔබ අපට උදුවී කරනවා නේද බේවිඩ්."

හොසිසන් පැවසීය.

මොවුන් තිදෙනා මා නැවට පැමිණියාට පසුව මට බේවිඩ් කියා ඇමතු මුළුම අවස්ථාව මෙය විය. ඔවුනට උදුවී තළ හොත් අමුත්තාගේ බැගයේ ඇති රත්තරන්වලින් කොටසක් මට දෙන බවටද ඔවුනු පොරාන්ද වූහ. අනතුරුව තමන්ගේ සැලසුම මට පැවසු

හොඳියන් ගබඩා කාමරයේ යතුර මා අතට දුන්නේය.

මා යතුර යැගෙන රවුම් කාමරයට යන විට අමුත්තා කාමරයේ සිටියේ ආහාර ගනීමින්ය.

“මබට මැරෙන්නට ඕනෑද?”

මහුගේ උරහිසට අත තැබූ මම ඇසීම්.

මහු වහා නැගිටිවේය.

“මබ කියන කතාවේ තෝරාම මොකක්ද ?”

මහු මගෙන් ඇසීය.

“මේ නැවේ ඉන්න සේරමලා මිනිමරාවෝ. මේ පැගදී ලමයෙක්ව මැරැවා. දැන් ඊපුගට මබ.”

මම කිවෙම්.

“අාහ් ඒත් මබ මට උදවී කරනවා නම් ඔවුනට පහසුවෙන් මට කරදුරයක් කරන්න බැහැ.”

“මම උදවී කරන්නම්. මම හොරෙක්වන්, මිනිමරාවෙක්වන් නොවේයි. මම මබට උදවී කරන්නම්.”

මම කිවෙම්.

“බොහෝම හොඳයි... මොකක්ද ඔබේ නම?”

මහු ඇසීය.

“බිවිඩි බෙල්ගෝරි”

එසේ කිවද මහු එයටත් වඩා වැදගත් නමක් ඇසීමට කැමති වේ යයි සිතා.

"පෝච්ච්චල බේවිඩ් බෙල්ගෝර්" යයි කිවෙම්.

"මගේ නම ස්ථිවෝරී. ඒ වුණාට මිනිස්පු මට ස්ථිවෝරී නොකියා ඇලුන් බිරික් කියලා කියනවා. ඒක රජ කෙනෙකුගේ නමක්. ඒ වුණාට මම කැමති මගේ නමටයි."

මහු පැවසිය.

අනතුරුව අපි රුපුම කාමරයේ එක් දොරක් වසා ඇතුළතින් අගුණ් දැමුවෙමු. මා අනෙක් දොර වසන්නට යද්දී ඇලුන් මා වළකාලීය.

"එපා බේවිඩ් මම ඉන්නේ ඔය දොරට මුහුණාලාගෙන එතකොට ඉදිරියෙන් එන සනුරන් මට හොඳට පෙනෙනවා."

අනතුරුව මහු මට මේසය අසල වාඩි වේ සියලුම පිස්තෝල වලට උන්ඩ සහ වෙඩි බෙහෙන් පුරවන ලෙස කිවිය.

"ප්‍රාග්ධනට ඔබ මා කියන විදිහට වැඩි කරන්න ඕන ... අපට විරුද්ධව කි දෙනෙක් විතර ඉන්නවාද?"

"පහලොටක්"

"මහ්"

එසේ කි ඇලුන් යළි කතාකරන්නට වූයේ තව ස්වල්ප වේලාවකට පසුවය.

"මම මේ දොර ප්‍රාග් ඉන්නම්. ඔවුන් අර දොර කඩින්නට හැඳුවෙන් ඔබ ක්‍රියාත්මක වෙන්න තිනි. පිස්තෝල සූදානම් කරගෙන ඔබ අර ජන්ලය ප්‍රාග් තියෙන ඇඳ ප්‍රාග් ඉන්න. එවිට ඔවුන් අනෙක් දොර ප්‍රාග් යෙදී යෙහි විට මබට පුළුවන් වෙඩි තියන්න."

മഹു റിപ്പബ്ലിക് ദൂന്നേഡ.

මම එඩිතර අයෙක් නොවීමි. අපට එරෙහිව ආ හැකි කංච්ඡාව සිහිවත්ම මගේ උගුර කට වෙළිණි. එහෙත් ඔහු පැවසු දෙය කරන්නට මම සුදුනම් වීමි.

06

බිජිපුලු සටනක්

කපිතාන් ඇතුළු පිරිස මා එනතුරු බලා සිටියන. අවසානයේදී මගේ පමාච නිසා කපිතාන් විවෘතව ඇති දොර කරා ආවේය.

“නවතිනු”

තම කඩුව කපිතාන් දෙසට දිගුකළ ඇලන් ගුගුලේය. කපිතාන් වචනයක්වත් නොපැවසිය. ඒ වෙනුවට මධ්‍යසට ඉතාමත්ම බිජිපුලු බැල්මක් හෙදා ආපසු හැරී ගියේය. ඉන් ස්වල්ප වේලාවකට පසු කඩු රඳවා ඇති තාන්වලින් ඉවතට ගන්නා හඩ මට ඇසිනි.

හිටි හැටියේම ප්‍රහාරය ඇරඹිනි. කශ ගසාගෙන පිරිස පෙරට පැමිණියන. කාමරයට ඇතුළු වෙන්තට ආ අයකු නැගු ප්‍රතෝතියත් සමගම මම දොර දෙස බැලීම්. තුවාල ලද අයකු නැව් තටුව මත වැටි සිටි අතර පූජාන් මහතා දොරකඩට වී ඇලන් සමග සටන් කරමින් පුන්නේය.

“අර ප්‍රමයා මැරුවේ ඔය මිනිනා තමයි.”

මම උස් හඩින් කිවෙමි.

“මඟ ඔය ජන්ලය බලා ගත්ත.”

ඇඟෙන් පැවසිය.

“මා ඔවුන් කෙරෙන් දෙනෙන් ඉවතට ගන්නා අතරතුර ඇඟෙන්ගේ අසිපතෙහි තුඩී පූජාන්ගේ සිරුර තුපට කිඳු බසින අයුරු මට දක්නට ලැබේණි.

මම වහාම මට බාර දුන් ජන්ලයෙන් බැලීමි. ඒ සමගම වාගේ මිනිසුන් පස්දෙනෙකු විශාල ලී කොටයක් ඔසවාගෙන දොරට පහර දීමට එන අයුරු මට පෙනිණි. මම මා පැහැදිලි එක් පිස්තෝලයක් ඔවුන් දෙසට එල්ල කර කොකා ගැස්සිමි. උන්ධය වැදි තුවාල ලැබූ අයෙකු වේදනාවෙන් කැගසන හඩි මට ඇසිණි.

මේ ප්‍රථම මම පිස්තෝලයක් පාවිචිචි කර නැත. එනිසා මා දෙවැනි පිස්තෝලයෙන් තැබූ වෙඩිල්ල ඔවුනට හිස් වලට ඉහළින් ඉවතට ඇදී ගියේය. තුන්වැනි පිස්තෝලයෙන් තැබූ වෙඩිල්ලන්ද කිසිවෙතුවත් හානියක් නොවේණි. එහෙත් ඔවුනු ලී කොටය අතහැර ඉවතට දුව ගියහ. මගේ පිස්තෝලවලින් නිකුත් වූ දමෙන් රවුම් කාමරය මුළුමනින්ම මෙන් පිරිණි. එනිසා එක් කෙළවරක සිට පැහැදිලිව අනෙක් කෙළවර දැකගැනීම පවා අසිරු විය. ඇඟෙන්ගේ කඩුවෙහි රැකිරය තැවරී තැබූ අතර මහු තමා ගැනම සතුවුවෙන බවක් දක්නට ලැබේණි. පූජාන් මහතා නැවැත් තටුව මත මැරි වැරී සිටි අතර කිහිපදෙනෙක් එක්ව මහුව කඩුල් දෙනෙන් අල්ලා ඇදුගෙන ගියහ.

“ඔවුන් ආපසු එයි. යේවිඩි. ඔබේ ජන්ලයෙන් බලා ඉන්න.”
ඇඟෙන් පැවසිය.

මා පාවිචිචි කළ පිස්තෝල තුනට යළි උන්ඩ සහ වෙඩි

බෙහෙත් පිරවුයෙම්.

සාමෙනාධින් කඩු ගත් මිනිසුන් පිරිසක් විවෘතව ඇති දූර අභියසට කඩා වැදුණුහ. ඒ සමගම සිල්ලීමේ ඇති විදුරුව කැබලී වලට තුඩු තරමින් තවත් අයෙක් කාමරය තුළට පැන්නේය.

ඒ පිමිමන් සමගම ඔහුගේ අතින් කඩුව ගිලිහි බීම වැටුණු අතර මම පිස්තෝලය ඔහුගේ පිටව තැබීම්.

එහෙත් පත්‍ර පිටින් සිරින මිනිසෙකු වෙඩි තබා මරා දැමීම මට කළ නොහැක්කක් විය. එවිටම කැගසාගෙන ආපසු හැරුණු ඔහු මාව අල්ලා ගත්තේය. ඒ සමගම සිතේ ඇතිවූ එඩිතරමක් නිසා හෝ බියක් නිසා හෝ මම ඒ මිනිසාගේ සිරුර මැද්දව වෙඩි තැබීම්. වියරු ප්‍රභාස්නියක් නැගු මහු කාමරය මැදු බීම පතිත විය.

ඒ මිනිසා මෙන්ම සිවිලීමේ විදුරුව තැඩු ඇති තුළට ඒමට දෙකකුල් දැමු අයෙක් මගේ හිසට පහරක් එල්ල කළේය. වහාම අනෙක් පිස්තෝලයෙන් මම ඔහුගේ තත්ත්ව වෙඩි තැබීම්.

"බේවිඩ්"

අභ්‍යන් තතා රාජ නිසා මම බීම වැටි ඇති සිරුරු ලදක අයලින් මදුර් අස්ථිවීම්. අභ්‍යන් දැස බැඳුම්. මහු තිප දෙනෙකු යමග තුඩු හරහියෙහි යෙදී සිරියෙදී ඔහුගේ අත යටින් රිංගා ගිය අයඟ ඔහුගේ පිටුපසින් මහුව බදාගෙන සිටියේය. ඒ අවසරයෙන් ප්‍රයෝගන ගත් ඉදිරියෙන් සිටි අයෙක් අභ්‍යන්ට ගෙවීමට තුඩුව ඉගුණට එසැවිය. එහෙත් උස් නොවූ විහාල ඒ තුඩු පහරට බාධා ගැඹු අභ්‍යන් මුතුනා පා සිටියේ ඉතාමත්ම අවසානම් අවස්ථාවකටය.

බිම වැට් සිට් අයකුගේ කහුව අතට ගත් මම ඇලුන්ට උපකාර විමට ඉදිරියට පැන්හෙමි. එහෙත් උද්වී ආච්ඡා වූයේ නැත.

පිටුපසට පැන ගත් ඇලුන් ග්‍රහණයෙන් මිදි කා ගසමින් විදුලි කොට්ඨාසක් සේ අසිපත ඒ මේ අතට වේගවත් ලෙස එල්ල තෙල්ය. සතුරන් එකා පිට එකා වැට්මින් ආපසු ද්‍රව්‍යන්තට වූහ. ඒ සමගම තුවාල ලබා බිම වැටුණු අයක් වේලාප නැගිය. මොනාතයින් දීඩි බල්ලයි දැක නිශ්ච්ඡබිදු වූනු බැවැල් ගාලක් සේ මුළු නැව් තරිවුවම නිශ්ච්ඡබිදුතාවක ගෙවිනි.

කාමරය තුළ මියගිය හෝ බරපතල තුවාල ලැබූ හෝ මිනිසුන් හතර දෙනෙක් බිම වැට් සිටියන. ඇලුන් සහ මා එකතුව මවුන්ව තාමරයෙන් පිටතට ඇද ඇම්මු. ඉන්පසු ඇලුන් මා ප්‍රගට ආවේය.

“යේවිඩි මම ඉතාම නොදු සටන්කරුවෙක් නොවේ. ඔබට මම මගේම සහෝදරයෙකුට වාගේ ආදරේය.”

මහු මා වැලඳුගෙන පැවසිය.

දිගු වේලාවක් ගතවන තුරු නැව තුළ තිසිදු භාඛුවක් නොවිය. අප දෙදෙනාගෙන් එක් අයකු තිබු ගෙනා තුරු ඇනෙක් රැහැස්තා දුරට තෙවිට වි මුර තෙල්ය.

පසු උදුසෙන ගයට පමණ අපි උදුසෙන ආහාරය පදනා වාසි වූනොමු.

ඇලුන් හොඳින් ආහාර ගත්ද මට එසේ දළ නොහැකි විය. ඒ මා මිනිසකු මැරු හෝ තුවාල දළ හෝ පුරුම විතාව ගෙන මාසිනාගි ඇතිවූ විතිය මුසු තනස්සුල්ල නිසාය.

කැමෙන් පසු අභ්‍යන්තරයේ ගෙවාගෙනව විය. ඒ අභ්‍යන්තරයේ රුපු සහ මහුගේ අසිපත ගෙනය.

අනතුරුව මහු තමා කඩායට අමුණා තිබූ රදී බොත්තම් වලින් එකක් කපා වෙන්කර ගත්තේය.

“මේ රදී බොත්තම් මට දුන්නේ ඩින්කන් ස්ටිවෝරි. මහු තමා මගේ පියා. මම ඒවායින් එකක් ඔබට දෙනවා. රියේ රේ කළ මෙහෙය මතක්වෙන්නට මෙක නියාගන්න. කොහො නරි මේ බොත්තම දකින අභ්‍යන්තරයේ මිතුරේ ඔබට ඕනම උදුවිවක් කරයි.”

එසේ කියමින් ඔහු රදී බොත්තම මට පිළිගැන්වායේය.

මම එය අතට ගත්තේ දැඩි සතුවකිනි. මා දුටු නිර්හිතම මිනිසා දුන් ත්‍යාගය මට ඉතා අගනා දෙයක් විය.

නැවුම තරිවුව මත සිට කතා කළ රියාවි මහතා කපිතාන්ට අභ්‍යන් සමග කතාකරන්න ඇවශ්‍ය බව පැවසිය.

“රිඳුගෙට ඔහු මොනවා කරන්න හදනවාද කියලා අපි දුන්නේ කොහොමද?

මම කිවෙමි.

“නැහැ ඔහු තවත් කිසිම දෙයක් කරන්නට උත්සාහ දරන්නේ නැහැ. ඔහු එහෙම දෙයක් කරන්නට උත්සාහ කළත් නැවු කිසිම කෙනෙක් එවැනි දෙයකට උදුව කරන්නේ නැහැ.”

රියාව් පිළිතුරු දුන්නේය.

“අය්තමද.....?”

“මවි සහතික ඇත්ත. ඒ මනිස්සු විතරක් නොවෙයි මමත් එහෙමයි. මට මේ නොදුටම ඇති. ඇත්තෙන්ම යේවිඩි මම බයවෙලයි ඉන්නේ. අපට ඕන ඔය අමුත්තා නැවෙන් පිටවෙලා යනවා දැකින්නයි. අපි ඔහුව ලින්හිලාවි වලට නැවෙන් එකතුකරගෙන යමු.”

රියාව් පැවසිය.

රතු නරයා

ලින්හිලොව් බලා නැව ගමන් කළ හැකි කෙටි මග වන මුල් නමැති දුපතේ උතුරු දෙසින් ඇති ප්‍රථම මාර්ගය ඔස්සේ නැව යාතා කරන්නට විය.

මේ ගමන් මාර්ගය අපේ කපිතාන් තිවැරදිව දැනගෙන සිටියේ නැත. එනිසාම මග වැරදුණු අප ප්‍රගාවුයේ එම දුපතේ දකුණු දෙසටය.

අඹන් සහ මම කපිතාන් සමග තැන් මාරු කර ගතිමු. රුම් කාමරය සේදා පිරිපුදු කරගත් අපි දෙදෙනා එය අපේ කාමරය බවට පත්කර ගතිමු. ඉන්පසුව අප කාලය ගත කළේ කාමරයේ දොරවල් විවෘත කරගෙනය. එසේ කාමරයට වී හිඳගත් අපි දෙදෙනා එකිනෙකාගේ තොරතුරු කතාබහ කරන්නට වීමු.

මුලින්ම මම මට සිදුවූ අකරතැකිබය මහුට විස්තර කළුම්. එසෙන්ඩියන්හි මගේ යහපත් මිතුරා වන කැමිප්බල් මහතා ගැන පවසන තුරුම අඹන් ඉතා කාරුණිකව මට සවන් දිගෙන භුන්නේය.

කැමිප්බල් මහතාගේ නම අභෙසන්ම දැන්ධින් පහර ලත් සර්පයෙකු සේ අඹන් කෝපයට පත්විය.

“අඟ ඔබ කේන්ති ගත්තේ කැමිප්බල් මහත්මයා

වෙනුවෙන් මගේ පිටිතයම පූජා කරන්න වුණාත් මට ප්‍රතීවන්."

මම කිවෙමි.

"මම මම ඕහිමි කැමිප්බල් කෙනෙකුට දෙන්නේ උන්ඩයක් විතරයි."

අභුන් ද්‍රෝවිඟයෙන් පැවැසිය.

"අයි ඒ? මොකක්ද කැමිප්බල්වරු එක්ක ඔබේ තියෙන ආරච්චල?"

මම නැවතරත් ඇයිමි.

"මඟ දැන්තවානේ මම එපින් වල ස්ථිරවෝරි කියලා. කැමිප්බල්වරු සඳාකාලික අපේ හතුරෝ. මවුන් කිසිදු යටන් කිරීමකින් තොරව අපේ කඩුව හැරෙන්නට අපේ ඉඩකඩිම් අඁවයන් අධිරිකර ගෙනා. මවුන් ඒවා කලේ බොරුවෙන්, බොරු ලියවීමිලිවෙන්, බොරු තර තිතියුයන් මගින්. ඒන් අපේ කඩුව ගන්නට මවුන්ට බැරුවනා. මා වගේ අයට කැමිප්බල් තිසා පිටිතය ඉතාමත්ම ආන්තරාදායක දෙයක් වුණා....."

"ඉතින් මඟ ආයෝමත් එනවාද?"

මම ඇයිමි.

"අපෝ මව..... ගතලිස් ගයේ ඉදාල හැම ඇවුරුද්දෙමම මම ආපනු එනවා. ඔබ හිතන්න, මට මගේ රෙ මගේ මේතුරන් දැකින්නට නිනා. ප්‍රංශය තරිම ගදිමයි. ඒ වුණාත් මට කදුකරයේ මුඩුවීමිවල වැවෙන පදුරුයි මූලෝයි දැකින්නට නිනා. ඒ වගේම මට තියෙනවා

අපේ ගෝත්‍රික නායකයා වන ආරඩිසිල් වෙනුවෙන් සේවයක් කරන්නටත්."

"අභ්‍යන් කිවේය."

"සේවයක්.....?"

මම ප්‍රශ්න කළුම්.

"මේ අනන්න යේවිඩි. අපේ ගෝත්‍රික නායකයා රාජකීය තමක් තියෙන විශිෂ්ට පුද්ගලයෙක්. ඔහුගේ එක වචනයකින් කඩුහරුණ කරන මිනිසුන් භාරසියයක් ගෙන්වන්නට ඔහුට පුළුවන්කම තිබුණා. ඒන් දැන් ඔහු දුප්පත් පුද්ගලයෙකු වගේ ප්‍රංශ නගරයක පීවත් වෙනවා. ඔහුගේ දුරුවන් ... ඒපින් වරුන්ගේ අනාගත බලාපොරොත්තුව ඔහු සමගම කරදුරකාරී පීවිත ගත කරනවා. දැන් ඒපින්වරු තම ඉඩම් වෙනුවන් පෝර්පත් රජතුමාව බඳ මුදල් ගෙවනවා. ඒන් ඔවුන් සත්‍ය වශයෙන්ම පක්ෂපාති තම නායකයාට. ඒ නිසාම ඔවුන් ආරඩිසිල්ට ඉතා කැමැත්තෙන් තවත් බඳ මුදලක් ගෙවනවා. අපේ දුප්පත් ජනතාව ආරඩිසිල් වෙනුවෙන් ගෙවන මුදල ඔහු වෙත ගෙනියන්නේ මමයි. ආරඩිසිල්ගේ සහෝදරයෙක් ඉන්නවා උම්ස් ස්ථිරවේරි කියලා. සමහරු ඔහුට ග්‍රැන්ස් හි උම්ස් කියලත් කියනවා. බඳ මුදලක් එකතු කරන්නේ ඔහු. ඒවා ගෙනියන්නේ මම."

එසේ කි අභ්‍යන් තමා අයල ඇති මුදල් පිරවු මල්ල සෙලවේය.

මා ඔහුට අභුමිතන් දීගෙන සිටියද මගේ මනස පුරා යැදි තිබුන් ගෝත්‍රික මිනිසුන් තම නායකයාට දක්වන ලැදියාව ගැනය.

"මට හරිම සතුවුයි ඔවුන් තම නායකයා රැක බලාගත්තට

දුරන උත්සාහය ගැන. මම ටිකක් හෝ ගොඩක් හෝ ලිබරල්වාදීයක් වුණාත් ඔබේ මිනිසුන් ගැන මට සතුවුයි.”

මම පැවසීම්.

“ඔබ ලිබරල්වාදීයකු වුණාත් යහපත් මහත්මයෙක්. ඒ නිසයි ඔබට එය තේරේම් ගන්නට පුළුවන් වුනේ. ඔබ කැමිජ්බල්වරයෙකු නම් ඔබට මේ කතා අප්‍රසන්න එකක්. ඔබ රතු නරියා නම්

මහු එක්වරම කතාව නතර කළේය. ඒ රතු නරියා යන නමට මහු දක්වන ද්වේගය ඔහුගේ දෙනෙන්වල මතාව සටහන් විය.

“රතු නරියා.....? ඒ කවුද?”

මම ඇසීම්.

“අපේ දේපාල පැහැර ගතිමින් අපට පහර දෙස්සි ආර්ථිකීල් සහ ඔහුගේ දුරු පවුල අසරනා මුව පොවීවෝ වාගේ කඳ අතරට ගිහින් සැගවුණා. අපි ඉතාමත්ම අසිරි වැඩ කොටසක් කරලායි ඔවුන්ට ප්‍රංශයට රැගෙන ගියේ. ආර්ථිකීල් කඳකරයේ සැගව සිටිද්දී ඉංග්‍රීසි පානික නිරසන්නු ඔහුගේ පීටිතය ගන්නට බැරවුන නිසා මහුට අයිති සියලුම දේ පැහැර ගත්තා. ඔහුගේ ඉඩකඩීම්, බලය ආදි හැම දේම පැහැර ගත්තා.

අපේ ගෝරුක කඩාය අඟ්ඡීම පවා ඔවුන් තහනම් කළා. ගෝරුක කඩාය හැඳු සිටින කෙනෙකුට සිදුවුණේ අනිවාර්යයෙන්ම හිරගෙදරට යන්නටයි. ඒ මොනවා කඳත් ඔවුන්ට එක් දෙයක් කරන්නට බැරවුණා. ඒ තමා අපේ ගෝරුකයේ තමන්ගේ ආදරණීය නායකයාට දක්වන ගරුත්වය විනාශ කරන්නට බැරි එක.”

“මඩ ගෙනියන මුදලින්ම ඒ බව පෙනෙනවා.”

මම කිවේමි.

“මවි දැන් මම කියන්නමිකෝ කැමිප්බල් කෙනෙක් ගැන. රතු කෙසේ තියෙන ග්ලිනුර් හි කොට්ඨාස ගැන.....”

“ඒ මිනිසාටද ඔබලා රතු නරියා කියලා කියන්නේ....?”

මම ඇසිඳීමි.

“මවි..... ඒපින් වල ඉවම් පිළිබඳ පරිපාලනයට ඔහුට පෝර්ඹේ රුපුගෙන් බලය ලබුණා. ඒත් ඔහු දැනගත්තා ගෝරුක වැසියන් තමාට පමණක් නොව ආර්ථිකීල්ටත් බඳ මුදලක් ගෙවන බව. ඒයින් ඔහු කෝපයට පත්වුණා. ඔහු හමුදාව යොදාවල ආර්ථිකීල්ගේ මිනිසුන්ව නිවෙස්වලින් එළවලා දේපු අයිති කර ගන්නට පටන් ගත්තා. තවමත් කදුකරයේ හමුදා සොල්දාඩවෝ සියක් විතර ඉන්නවා. ඒත් තවමත් ආර්ථිකීල්ට මුදල් යනවා.”

එසේ කියමින් ඔහු මුවගට මද සිනහවක් නගා ගත්තේය.

“මට එක දෙයක් තේරේන්නේ නැහැ. කදුකරය පුරාම හමුදා සොල්දාඩවෝ ඉන්නවා නම් ඔබ වැනි කෙනෙකු ඔවුනට අසුනොවී යන්නේ එන්නේ කොහොමද.....?”

මම ප්‍රශ්න කළුම්.

“එක ඔබ හිතනවාට වඩා හරිම පහසු දෙයක්. කදු අතර පහත් බිමක් තියෙනවා. එක විශාල පාරක් වාගේ සොල්දාඩවෝ එක තැනක ඉන්නවා නම් පහසුවෙන්ම ඔවුන් මගහයර වෙනත් පැහැතකින් යන්නට ප්‍රාථමික්. කදුවල වැවෙන විශාල පැදුරු ඒ සඳහා අපුරුෂවට

ලදව් වෙනවා. ඒ වගේම මිතුරන්ගෙන් දැනගත්ත පුත්වන් හමුදාව ඉත්ත තැන්. ඒ මිතුරන්ගේ ගෙවල්වල, ගොවීපළවල්වල සැහැවෙන්තත් පුත්වන්. අනෙක් කරුණ හමුදාව උනත්දුවෙන් පරික්ෂා කරන්නේ තැහැ. ඔවුන් බයයි ගෝත්‍රිකයන් අත් නිතරම කඩු හෝ තුවක්කු හෝ ඇති ඩියලා. ඒන් එහෙම ආයුධ තියෙන්නේ තත් තැන්වල හංගලා බොහෝම රිකයි.”

අඟලන් අවසාන වැකිය පැවසුවේ හමුදාව ගැන උපනාසයෙන් මෙන් මද හසරුල්ලක්ද තගාගෙනය.

08

නැව විනාශ වෙයි

මුල් නැමැති දුපතට කොමත් ප්‍රංගිතයේ මුහුදේ විශාල ගල් පර බහුලව ඇති බව අපට දක්නට ලැබිණා. රළ පහරද ඉතාමත්ම වේගවත් විය. අවට පරිස්ථා කර බැලීම සඳහා කපිතාන් වරයා මිනිසෙකු යැවේය.

“මලාකු ගල් පර්වතයක් නැව ආපසු හරවන්න.”

හිරිගමන් ඒ මිනිසා කැළසා ඩිවේය.

සුක්කානම බාරව සිරියේ දෙදෙනෙකි. ඔවුනු හැකි වෙර්යාදා නැව ආපසු හරවන්නට සුක්කානම කරකළන්නට වූහ. ඒ මොහොතේම සුප්‍රාග්‍ය දරණු විය. මදක් හැරැණු නැව වේගයෙන් අදු ගොස් ගල් පරයක ගැටින. අපි හැමදෙනාම ඒ මේ අතට විසි විනැව තුළ අදු වැටුණාහ.

රියාවි මහතා තවත් කිහිපයෙනෙකු එකතු කරගෙන නැවේ බෝරුවට සුදානම් කරන්නට පටන් ගත්තේය. විවිධ දේවල් ඔවුනු බෝරුවට පැටවූහ. බෝරුවට රඳවා තිබුණේ නැවි තරිවුවේ මද කොටසෙහිය. මමද ඔවුනට උද්‍යි කරනු පිළිය එතැනට දිව ගියෙමි.

“නතර කරන්න.”

එක් වරම යමෙකු කැළසා ඩිවේය.

විශාල රු පහරක් වැදි නැව පැන්තකට පෙරලිණි. යමක් අල්ලා ගැනීමට මා උත්සාහ කළද එය ආසාර්ථක විය. සැණුකින් තවත් රු පහරක් සමගම මා නැව කෙරෙන් තරමක් ඇතකට විසි විය.

එක් දිය රුකට හසුව ගිලෙන මා අපහසුවෙන් ඉහළට එදේ රීඛගට එන රු පහරට නැවත හසුවන්නට සිදු විය. ඒ දරඟු රු පහරවල්වලට හසුව මා කොපමතා ඇතකට ඇදි ගියාදැයි මට මතක නැත.

තරමකින් හෝ සිහිකල්පනාව ලද විට මා නැවෙන් කැඩී ගිය ගැල්ලක් අල්ලාගෙන සිරින බව මට වැටහිණි. ඒ වනවිට මුහුද සන්සුන්ව නිබිණි.

මම නැව ඇති ඉසවිට දෙස බැඳීම්. එය නිඩුණෝ ඉතාමන්ම දුරනි. කෙනෙක් දුර ගසාගෙන ආවේදුයි යන්න මටම පුදුමයක් විය. මට නැව පෙනුණාද මවුන් බෝරිටුව දියන් කර ඇති බවක් නොපෙනිණි.

මට තරමක් නුදුරින් පිහිටි ගොඩංචිලක් දක්නට ලැබේණි. මට නොදින් පිහිනිමේ හැකියාවක් නොවිය. එහෙත් ගැල්ල අල්ලාගෙන මම මට හැකි උපරිම අයුරින් පිහිනන්නට විමි. පැයකට පමණ කාලයකට පසු මට දෙපයින් ගමන් කළ හැකි තරමට නොගැමුරු මුහුද සිමාවකට පැමිණිය හැකි විය.

නොදුටම තෙන බරිතව මහන්සිව සිහලෙන් ගැහෙමින් භුන් මට අධික තුසුගින්නත්ද දැනෙන්නට විය. නිවසක් දැක ගැනීමේ බලාපොරාත්තවෙන් මම මුහුදට පිටුපා ගමන් කරන්නට විමි.

“නිවසක් හමුවනුයාත් මට උත්තුසුමක් බ්‍රා ගන්න පුළුවන්.

ලේ වාගේම ඔවුන්ගෙන් නැව ගැනයි නාවිකයන් ගැනයි දැනගන්නත් පූජාවන්..”

මම මටම කියා ගතිමි.

පදුරු හෝ කදු නැති වුවද මට ගමන් කරන්නට සිදුවූයේ රංඩා බිමක් මතය.

ලේ බිම කෙළවර මට හමුවූයේ තවත් ජලය පිරි තැනකි. එයින් එහා පැත්තේ ගොඩබිමක් දැක්නට ලබානාද ගැඹුරු ජලය හරහා ලේ ගොඩබිමට යාම අපහසු විය.

මම ජලාශය ඉතා ආසන්නයෙන් ගොඩබිම ඔස්සේ ලේ වෙත ගමන් කරන්නට වීමි. එහෙත් එහි පැළවරද ජලයෙන් පිරි තිබිණු.

අවසානයේදී ජලය අඩු ජ්‍යෙෂ්ඨයින් ලැඟ්ලේ ආධාරයෙන් යැලිත් මම පිහිනන්නට වුයෙමි.

අසිරේවන් පිහිනා ගොස් කන්දකට ගොඩවීමට මට හැකි විය. මම සාක්ෂුවට අත උමා බැඳීමි. මගේ සාක්ෂුවේ තිබූ මුදල් වලින් වැඩි කොටසක් මුහුදු පත්ලට ඇදී ගොස් ඇත. මා එසේන්ඩියන්වලින් පිටත් වෙද්දී මා පැහැදිලි ප්‍රවුත් පහනකට වැඩිය තිබිණු. එහෙත් දැන් ඉතිරිව ඇත්තේ පවුම් තුනක පමණ මුදලකි.

රදී බොත්තමක් සහිත ලමය

මුල් දුපතේ මා ගොඩබට කොටස තුඩා දිවයිනක් බලුය. කදු සහ විශාල පළදුරා හැර වෙනත් හිසිවක් දක්නට නොවිය. ඉතා විශේෂව පත්ව දුර්වලව තුන් මට තව දුරටත් ඇවේදයාම ඉතාම අපහසු විය. මම තුඩා කදු ගෙට දෙනක් අතර දිගාවුයෙම්.

මට දිගු හින්දක් යන්නට ඇත. හිරු එළිය තදින් සිරුරට වැට්ටිම නිසා මම අවදි වුණෙම්. වට පිට බැඳු මට අසලින් ගලා බසින තුඩා දිය පහරක් දැකින්නට ලැබේ. එකින් බවකට පිටෙන්නට වතුර පානය තළ මම යැලින් බිම වැනිර නිදාගැනීම්.

නැවත මා ප්‍රධානීයක් හිරු අවරට ඇඟෙදුදිය. මම තුන් තැනින් නැගිට කදු මුද්‍රකට නැගෙන් දුපතේ වට්ටිව හොඳින් දැක බිඟා ගැනීම සඳහාය.

තන්ද උචිට තැග බැඳු මට උතුරා දෙසින් නැගෙන දුමක් දැකින්නට ලැබේ. ඒ දුම තැගෙන්නේ නිවයක් ඇති නිසා විය යුතුයැයි මෝ සිතිනි. මම ඒ දැකට ගෙන් තරන්නට විමි.

ඒ ගෙන අසිරු එකත් විය. ගෙන විඩාවන් සමග ගෙන තරන්නට සිදුවූයේ කදු අන පළදුරා අතරින් විමෙන් ඒ අසිරුතාව තවත් වියේ තල්ය.

පැය කිපයක ගමනින් පසු සවස හයට පමණ එම නිවසට
උගා වීමට මට හැකි විය.

එය ගල්වලින් ඉදිකළ කුඩා නිවසකි. එහි වහල මත
තම්බෙකාල ස්වල්පයක්ද වැවේ නිඩිනි. එවැනි නිවාස උස් කළුකරයේදී
මා දැක ඇත. වයසක මිනිසේක් නිවස ඉදිරිපිට වාඩි වී සිටියේය.
මම ඔහු සමග කතා කළුම්.

පහසුවෙන් ඉංග්‍රීසි භාෂාව කතා කළ තොහැකි වූ ඔහු පැවසු
කරුණු වලින් නැවෙන් ආ අයෙකු දැනට දින දේකකට පෙර ඔහුගේ
නිවස පසුතර ගිය බව මට දැනගත හැකි විය.

“ලේ ගිය කෙනා වැදුගත් මහත්මයෙකු වාගේ අඳු පැලුද
ගත් කෙනෙක්ද?” මම ඇසීම්

“ඔහු උස් කළුකරයේ වැදුගත් මහත්මයෙක් වගකි පෙනුම.”

මිනිසා කිවේය.

“ඔහු පිහාප්‍ර තොප්පියක් පැඹුදුගෙන සිටියද?”

මම ඇසීම්.

ලේ වැදුගත් මහත්මයා තොප්පියක් පැඹුද තොසිරි බව මහලු
මිනිසා කිවේය. ඇලන්ගේ තොප්පිය නැති වෙන්නට ඇතැයි මට
සිතිනි. රේඛට මට මතක්වූයේ අධික වර්ෂාව ගැනය. වැස්සේක්න්
තොප්පිය බේරාගන්නට එය කඩා තුළ රුවා ගන්නට ඇතැයි මට
සිතිනි. මට සිනහවක් පහළ විය.

“මඟ රදී බොත්තමක් ප්‍රග තියෙන ලමයාද?”

මිනියා අභයිය.

"මව් "

මම රිදී බොත්තම ගෙන ඔහුට පෙන්වීම්. සාත්ත්‍යවේ ඇති සිදුරෝන් එය නොවැටි නිබුම මගේ සතුටට හේතුවක් විය.

"මබේ මිනුරා කිවුවා වෛරෝස් පාර දිගේ ඔහුගේ පළාතට එන්න කියලා."

එසේ කි මහලු මිනිසා මාව ගෙතුලට කැඳවාගෙන ගොස් මට හිඳගන්නට සැලසිය.

ඔහුගේ බිරියට නොදින් ඉංග්‍රීසි බස කතා කිරීමට නොහැකිය. එහෙත් අය සිනාමුසු මුහුණින් යුතුව ඔවුනට සැපයිය හැකි නොදුම ආහාර මා ඉදිරියෙහි තැබුවාය.

ආහාර පාන ගැනීමෙන් පසු මම පූව නින්දකට වැටුණේම්. පසුදින නැගිට ගත් මම මහලු කාන්තාව සකස් කර දුන් උරේ ආහාර වලින් තුළ පුරවා ගනිම්.

ඔවුන්ගෙන් සමුගන්නට පූදානම් වූ මම දුප්පත් ඔවුනට යම් මුදුලක් ගෙවීමට පූදානම් වූයෙම්. එහෙත් ඔවුනු එය ප්‍රතික්ෂේප කළහ. මහලු මිනිසා මා සමඟ මිදුලට ආවේය.

"වෛරෝස්වලට මේ පාර දිගේයි යන්න ඕන. වෙනත් පාරවල් නහා. අතරමගදී ඕන වුණොත් කාගෙන් හරි අහගන්න පුළුවන්."

ඔහු මට පාරක් දක්වමින් පැවසිය.

ගමන් ඇරඹු මට අතරමගදී දකින්නට ලැබුනේ රා

පොලොව සමග ගැටෙමින් පීවන් වීම සඳහා දැඩි වෙහෙස මහන්සියක් දරන මිනිස්සුය.

මම ඔවුන්ගෙන් වෝරෝස් කරා යන පාර විමසීම්. ඒ කිසිවෙකුටුවත් නොදින් ඉංග්‍රීසි භාෂාව කතා කළ නොහැකි විය. ඔවුන් මට වචනයෙන් පිළිතුරු දෙනුවට කදේ අත දිගු කර දිගාව පෙන්වීමය. අනතුරුව ඔවුනු තමන්ටම ආවේනික භාෂාවකින් එකිනෙකාට යමක් පවසා ගත්හ. ඔවුන් මට නිසි මිග නොපෙන්වන බව මට වැටහිණි. එනිසාම මගේ ගමන ඉතා දිගු එකක් බවට පත්විය.

වෝරෝස් සිට කින්ලොවාලින් බලා දිනපතාම ගමන් කරන මගේ බෝරිටුවක් ඇති බව ඇලන් මා සමග කියා තිබිණා. ඒ බෝරිටුව පදනම්නේ නීල් රෝසි මැක්රෝබි තම සගයෙකු බවද ඇලන් වැඩි දුරටත් පවසා තිබිණා.

බෝරිටුව අසලට ආ මම මෛරිටුවට ගොඩවූයෙම්. බෝරිටුවට ගොඩ වූ මට නීල් සමග කතාකිරීමට අවශ්‍ය විය. එහෙත් බෝරිටුව මිනිසුන්ගෙන් පිරි තිබුණු නිසා ඒ සඳහා අවස්ථාවක් නොවිය.

කින්ලොවාලින්වලදී නීල් තනිවූ අවස්ථාවක් බලා මම ඔහු අසලට ගියෙම්.

“මඟ එපින් වල කෙනෙක් නේද ...?” මම ඇසීම්.

“මඟ”

ඔහු පිළිතුරු දුන්නේය.

“මම කෙනෙක්ව නොයනවා. මම හිතනවා මඟ ඔහු ගැන දුන්නවා ඇති කියලා. ඔහුගේ නම ඇලන් බිරික් ස්ථීරෝරී.”

මම ඩිවෙම්.

“මඟ අහන ඔය තැනැත්තා ඉන්නේ ප්‍රංශයේ.”

මහු අකාරුණික ස්වරයෙන් පැවසීය.

මාතින් යම් වරදක් සිදුවූ බව මට වැටහිනි. මම සමාජ නොමෙල්වීම්. ඒ වෙනුවට රදී බොත්තම මහුව පෙන්වීම්.

“අයි මඟ මට කලින් සික පෙන්නුවේ නැත්තේ.....? එහෙමනම් රදී බොත්තම ලග තියෙන ලමයා මඟයි. මම ඔබේ ගමනට උදුවේ කරන්නම්. අද රැ මඟ මෙහෙ ඉන්න. හෝ මඟට පුළුවන් මෝර්වෙන් හරහා ලින්හිලාවිවල කොරාන්වලට යන්න. මඟ බෝරිපු තොපුපලේදී මගේ සහෝදරයා ... ඇමෙලක් හමුවන්න. මහු මඟට මහුගේ බෝරිපුවේ ගෙනියයි.”

නිල් ඉතා ලේන්ගතුව පැවසීය.

මහුව ස්තුති කළ මම හොඳින් තහවුරු කරු ගැනීම සඳහා යළින් ඇලන්ගේ නම ඩිවෙම්.

“හරි ... ඒ නම හරි ... ඒ වුනාත් මම කියන දේ අහන්න. නැවත තිසිම කෙනෙක් සමඟ මහුගේ නම කියන්න එපා. පුළුවන්තරම් ධැමිජ්බල්වරුන්ගෙයි හමුදාවේ අයගෙනුයි ඇත්විවා ගමන් කරන්න. සොල්ඩායුවක් දැක්කොත් පාරෙන් අයින් වෙවා පදුරක් ඇතුළේ හැඳගෙන්න.”

මහු මට අවවාදාත්මක ස්වරයෙන් කිවේය.

10

රතු නරයාගේ මරණය

නිල් රෝජී මාත්‍රොබිගේ සොහොයුරා, මා අභ්‍යන්තරාගේ පළුත වන ඒපින් දක්වා ඔහුගේ බෝට්ටුවෙහි ගෙන ගියේය. මා බෝට්ටු ගමනින් අනතුරුව පා තැබුවේ ලෙට්මො ගස් බහුල කුඩා කාලයක් අසලවය. ඒ ගස් ගොන්නට එපිටින් පෙනෙන්නට තිබුනේ ගස් කොළන් නැති උස් කදු වැට් රෝසකි.

මා ගොඩබට තැන සිට ඉදිරියට පටු පාරක් තිබිණි. මම ඒ අසලට ගොස් වටපිට බැලීම්. මොහොතකින් මිනිසුන්ගේ සහ අශ්‍යවයන්ගේ ගොඩාවක් මට පාර දෙසින් ඇසිණි. ඒ දෙස බැලු මට දක්නට ලැබුනේ අපුන් පිට තැගී ඒන මිනිස්සු තිදෙනෙකි.

පළමුවෙන්ම ගමන් කම්ලේ ඉතා වැදගත් පෙනුමත් සහිත රතු පැහැ හිසකේස්වලින් යුතු තැනැත්තෙකි. දෙවන්නා හඳු සිරි කළේ කඩා නිසා මහු නිනිජුයෙකු බව මට වැටිණි. තුන්වන්නාගේ අඹුම් පැලදුම් අනුව ඔහු දේවකයෙකු දේ පෙනිණි.

මා දකින්ම ඔවුනු නතර වූහ.

"මබ මොකද මෙහෙ කරන්නේ.....?"

රතු හිසකේස් අශ්‍ය මිනිසා විමසිය.

“මම අවුවාර්න් වල ගිලන්ස්හි පේමිස් නොයාගෙන යනවා.”

මම පිළිතුරු දුනීම්.

“ගිලන්ස් හි පේමිස්”

එසේ උච්චිවාරණාය කළ ඔහු නීතිඹුදායා දෙසට හැරුණේය.

“මොහුත් ඒ අයට එකතු වෙන්න යන කෙනෙක්ද?”

“ඔහු එහෙම නොවුණා කියලා අපි හිතුවත් ගිල්නුර් මම මුලදීම ඔබට කිවුවානේ අපි සොල්දායුවත් එනතුරු ඉදාලා මේ ගමන යමු කියලා.” නීතිඹුදායා පැවසීය.

ඒ සමගම මේ රතු හිසකෙස් සහිත මිනිසා ගිල්නුර්හි කොලින් හෙවත් රතු නරියා බව මට වැටහිනි.

“ඔබලා මා ගැන බයවෙන්න එපා. මම පේමිස් ඩ්රීවෝරිගේ කෙනෙක්වත් ඔබලාගේ කෙනෙක්වත් තෙවෙයි. මම ජෝර්ජ් රජතුමාට හැරෙන්නට වෙන කාටවත් පක්ෂපාත නැහැ.”

මම දිරිගෙන පැවසීම්.

“නොද පිළිතුරක් ඉලන්දාරියා. ඒත් මේ පුද්ගලයේ බලපවත්වන්නේ මගේ අනුසක කියලා මබ දැනගන්න ඕනෑම.”

ඔහු එසේ කියනවාත් සමගම කදුවැටිය දෙසින් වෙසි ගබ්දයක් ඇයිනි. ඒ සමගම ග්ලිනුර් අසු පිටින් බිම අඟු වැරිනා.

“මාව මැරෙයි ඔබලා පරිස්සම් වෙන්න.”

මහු මරණායන්න ස්වරයෙන් කිවේය.

නිතිදායා රතු නරියා අසල දූනාගසාගෙන මහුගේ අතකින් අල්ලා නාඩි පිරික්සා බැලිය. එහෙත් තළ හැකි දෙයක් නොවේය.

විනාඩියක් පමණ මට කිසිවක් සිතාගත නොහැකි විය. අනතුරුව මම 'මිනිමරුවමක් මිනිමරුවමක්' යනුවෙන් එහි ගසමින් ඉදිරියෙන් ඇති ගස්වලින් පිරුණු කන්ද උඩට දුවන්නට විමි.

පළමු කදුෂයෙය නැග හමාර වන විට මට මිනිමරුවා දක්නට ලැබේනි. යකඩ බොත්තම් සහිත තළ ගබායක් හැඳ පිටි මහු දැවැන්ත පිරුරුකින් යුත් අයෙකි. මහු අත දිග තුවක්කුවක් නිවේනි.

"මිනිමරුවා ඉන්නවා. මම මහුව දැක්තා."

පාරේ පිටින අයට ඇසෙන පරිදි මම තෙගසා කිවේමි. ආපසු හැරී බැලු මිනිමරුවා ගස්කොලන් අතරින් තළ වැරියට දුවන්නට විය.

මම හැකි වේගයෙන් මහු පසුපස දුවන්නට විමි. උස් කදුවැරිය මුදුන් ගස් ගොලුව අසලට මා ලං වෙත්ම පාර දැසින් "නවතිනු" යනුවෙන් එහි ගෙනු ඇයිනි.

ලනුවැදීම නතර තළ මම ආපසු හැරී බැලුවේමි.

පාරේ පිටින නිතිදායා ආපසු පනළට එන ලෙස මට එය ගසා කිවේය. ඒ සමග ගස් කොලන් අතරින් එකෙනට දීව එන තුවක්කා අතින් ගත් සොල්දාදුවන් පිරියන් මට පෙනිනි.

“ප්‍රමයා ආපහු එන්න.”

නිතිඟුයා කෘෂීය.

“බැහැ ඔබලා උඩට එන්න. ඔහු මේ ප්‍රගමයි ඉන්නේ.”

මම උස් හසින් ඔහුට පිළිතුරු දුනීම්.

“අර කොල්ලා අල්ලන කෙනෙකුට පවුම් දුනයක් දෙනවා.”

නිතිඟුයා සොල්දාඳුවන් හට පැවසිය.

“ඔහුන් ඔවුන්ගෙන් එකක්. ඔවුන් ග්ලිනුර්ව පාරේ නවතාගෙන කතාකරන්නට ඔය කොල්ලා එවුවා. පණාපිටින් බැරිනම් මරලා හරි ඔහුට අල්ලා ගන්න.”

ඔහු වැසි දුරටත් කිවේය.

ඔහු පැවසු ඒ සියල්ල මට පැහැදිලිව ඇසිනි. ඒ සමගම මට ක්ෂණිකව වැටහුණෝ මා මිනිමරුවාගේ සහායකු සේ ඔවුන් සිහන බවය. එය මට කම්පනයක් වුවද මම නුත් තැනින් නොසෙල්වී සිටියෙමි.

පාරේ යැඳුණු සොල්දාඳුවන් පිරිසක් මෙවතට තුවක්කු එල්ල කරගෙන සිටියදී තවත් සොල්දාඳුවන් පිරිසක් කන්ද නගිමින් මා සිටින දෙකට පැමිණාන්නට වුහ. එහෙත් මම නුත් තැනින් මදක්වත් නොසෙල්වුණාම්.

“ඉක්මනට ගස් අස්සට රිංගන්න.”

මා අයලින්ම එයේ යමෙක් දියනවා ඇයිනි.

ඡල පුත්තන් බුමක්දුයි නොවැටහුණාද මම ඒ හයිට ආවහන වීමි.

මා ගස් අතරින් කදු මුදුනතට දුවයනවාත් යමගම වෙඩි හඳවල් කිහිපයක්ම ඇයිනි. වෙඩි උන්සි කිපයක්ම මා අයලින් ගස් වලට වැදිනි.

ඊත දුරක් දීව යදීදී බිජු පිත්තක් අතැතිව සිටින ඇඟුන් බිරිත්ව මට දැක්නට ලැබේනි.

"ලින්න."

එයේ තී මහු බාලාඩුලිය් දෙයට දුවන්නට විය. බැවූවේ යෝම මම මහු පසු පස දුවන්නට එම්.

අප දෙදෙනා ගස්තොපුන් අතරින් නොනැවති දුවන්නට විමු. විශාල පදුරු අතරින් ද්‍රානාගාමීන් බඩුගාමීන් ගියෙමු. දුව යන වේගය කෙතරමිදු කිවහාන් මට දිසිවයි දිමවට, දිසිවයි සිතා ගැනීමටත් නොනැකි තරමිය. මට පෙනුණු එකම දෙයනම් ඉදිරියට දීව යන අතර ඇඟුන් බිරිත් විටින් විට පසු පස හැරී බලන බව පමණිය. ඔහුට ඇවශ්‍ය සොල්ලදුවන්ගේ ආවධානය මහු දෙයට යොමු තර ගැනීම බව මට වැටහිනි. මහු ඩිප වරක් එයේ කරන්ම ග්‍රැම පිටුපසින් වෙඩි හඳවල් ඇසෙකන්නට විය. විනාඩි පහලෙළාවකට පමණ පසු දිවිම තතර ඡල ඇඟුන් පදුරුත් දාල වැටිර මදෙය බැඳීය.

“වැකි බරපතලයි. මොනවා ව්‍යුණත් මම ඔබේ පීටිනය
රැක දෙනවා.”

මහු පැවසිය.

රික වේලාවකට පසු අපි කන්දේ අනෙක් පසින් අප මුලින්
සිටි තැන කරා ගෙන් කළුම්.

අනතුරුව උස තැනක සිට පහළට පැන්නේය. මමද
මහු අනුගමනය කළුම්.

11

උස් කදුකර ගෝත්‍රිකයන් අතරට

අප දෙදෙනා මද වේලාවක් ගස් සෙවනේ වැනිර සිරීයෙමු. අතඹුරුව නැගිට ගත් ඇලන් කැලුවේ කෙපුවරට ගොස් පහත පරිස්ථා කර බැලිය.

"සොල්දාදුවේ ආපසු යනවා."

මා අසුරට යැමි පැමිණුම්න් ඇලන් කිවේය.

"අඡුන් දැන් අපි දෙන්නා වෙන් වෙන්නට ඕනෑ."

මම කිවෙමි.

"ලී ඇයි.....?"

"කැමිප්පිල් කෙනෙක් පාරේ මැරිලා ඉන්නවා කියලා ඔබ දැන්නවා. මිනිමරුවෙකුගේ හවුල්කාරයෙක් වෙන්නට මට අවශ්‍ය නැහැ."

"මිනිමරුවෙකුගේ?"

ඇලන් පැවසුවේ පුදුමයට පත් වූ ස්වරයකිනි.

"පෝවිස හි බෙල්ගෝර් මහන්මයා මේ අහන්න. මට කවුරුහරි වැදුගනෙක් මරන්නට ඕන වුණා නම් මම ඒක මගේ රටේ

දි කරන්නේ නැහැ. මොකද ඔම එගෙම කපුවාත් එයින් ඔයේ
ගෝරුකියන්ට හිරිහැර සිද්ධ වෙන නිසා. ඔබ දැක්වානේ ඔගේ අංග
කඩුවක්වත්, තුවක්කාවක්වත් නිවුණේ හැරි බව. නිවුණු විශ්‍රී පියාච්
විනාර්දි. කෙනෙක් මරන්න වෙඩි නියන්නට ඒකෙන් පූජ්‍යවන්ද?"

මහු කිවේය.

මට සතුවත් දැනිනි.

"ලේත් දැන් ඔය මිනිමැරුමට අපි දෙන්නාව හොයයි.
මට ප්‍රවේශම් වෙන්න පූජ්‍යවන්. ලේත් මේ පළාත ගැන දන්නේ හැකි
බව සැගවෙන්නවත් පලායන්නවත් අමාරුයි."

මහු කිවේය.

"මම පලා යන්නේ නැහැ. මම නිතිය ඉදිරියට යන්න බය
නැහැ. ස්කොරිලන්තයේ නඩුකාරයා හරිම සාධාරණයි. ඒ නිසා මට
යුක්තිය ඉෂ්ට වෙයි." මම දේවම්.

"ඔබ දැන් ඉන්නේ උස් කදුකරයේ. මේ පළාතේ කෙනෙක්
තමයි ඔබ කියන ඔය නිතියේ සාධාරණය නින්ද වෙන්නේ. කැමිජ්බල්
වරුන්ගේ නගරයේදී. ජුර සහාවේ ඉන්න පහලුස් දෙනාම
කැමිජ්බල්වරු. නඩුකාරයා ආර්ගිල් ආදිපාදවරයා. ඒ සේරම ප්‍රබලම
කැමිජ්බල්වරු."

අඟලන් කිවේය.

"ආර්ගිල් ආදිපාදවරයා..... මහු තමා ස්කොරිලන්තයේ
ප්‍රධානම නඩුකාරයා."

"මව් ... ඒ වගේම මහු තමා කැමිජ්බල්වරුන්ගේත්

නායකයා. ඉතින් කැමිප්බල්වරයෙකු මරා දැමීම ගැන සිංහවේද හෝ එල්ලා මැරදූවේ තැනිනම් අනෙක් කැමිප්බල්ලා මොනවා හිතයිද? ඒ නිසා ඒ අය හරි වැරදි නොය ඉන්න එකක් නැහැ.”

අභ්‍යන්තරයි.

“එ කියමනින් පුදුමයට පත්වී මම සිනාපුනොම්. අභ්‍යන්තරයි.

“එක තමා අභ්‍යන්තරයි”

මහු පැවසුවේ සිනාව නතර කරමිනි.

“අපි ඉන්නේ උස් තදුතරයේ. අපට සැගවෙමින් දුවන්න පුත්වන් ඒ දුවන එකත්, අවිව වැස්ස පුළුග වේලාවට පදුරා අස්සෙ ගැඹුලා ඉන්න එකත් අමාරුයි. ඒත් සොල්ලදුවන්ට අනුවලා මරණ දහුවම ලැබෙන තුරා අත්ස්ථිතිවේ ඉන්නවාට වඩා ඒක පහසුයි.

අභ්‍යන්තරයි දුරටත් සිවිය.

මම මහුගේ අදහසට එකඟ විමි. මහු මා කැවුව ගමන් කරන්නට විය.

අධ්‍යිඛෙන තද මුදුන් ගැනීනවාට අමතරව යමෙන් තැන්වලදී දූතා ගාමන් යන්නටද අපට දිදු විය. පැය තිපයක ගමනින් පසු අප උස් තත්ත්ව එකා පසට ලුගා ව්‍යුයෙමු. ඒ වේලාවට ඇතුර ඉතා තදින් පැනිර තිබුනාද එක් තැනකින් අපට ආලෝචයක් දැන්නට ලැබේ.

“එ තමා ගේනිස් හි ජේමිස්ගේ තිවස. මේ වෙළු රෝක මහුගේ තිවයින් ආලෝචයක් පෙනෙනවා දියන්නේ මහු සිංහම් කරදුරුපකට මුහුණ පා සිටින බවයි.”

අභුන් ඩිවේය.

අපි ඒ නිවස කරා ගියෙමු.

එහි ගිය සැණින් අභුන් පැවසු දෙය සැබෑවක් බව මට වැටහිනි. මිනිමඟරුම ආරංචි වූ සැණින්ම සොල්දාඥවන් කුමන මොහාතක හෝ පැමිණෙන බව ජේමිස් ස්ටීවෝටිගේ අදහස විය. ඒනිසා පිරිමි මෙන්ම කාන්තාවෝද කඩිනමින් ඒ සඳහා සුදානම් වෙමින් සිටියහ. ඔවුනු නිවස තුළ සගවා තිබූ කුඩා, තුවක්ද ආදී ආපුධ ඒ තැන්වලින් ගෙන ගොස් පිටත වළවල් වල සගවමින් සිටියහ.

ලියකියවිලි රෝස් පරික්ෂා කළ ජේමිස්ගේ බිරිය ඒවායින් සමහරක් පුළුස්සා ඇඟුවාය.

ජේමිස් අභුන් දෙස බැලීය.

“මෙහෙ ඔබට ආරක්ෂාකාරී නැහැ. භාර්ඩිප්පිල්ට ඒකඟ තළ මුදල් මෙහෙ තිබුණුදෙන්. මෙගේ පුතා අද රෝ ඒවා අරගෙන යයි. ඔබලා දෙන්නා දැන්ම මෙහෙන් යන්න. පුළුවන් තරමි පදුරුවලට වහං වෙවි ඇතටම යන්න.”

ජේමිස් පැවසිය.

ජේමිස්ගේ ඒක් පුතෙකු මට අඛඟම් ධිපයක් සහ කඳුකරයේ පාවිචියට සුදුසු සපරිතු කුවිටමක් දුන්නේය. රෝ අමතරව ඔහු මට ආරක්ෂාව සඳහා කුවිවක්, පියෝතෝලයක්, උත්ස්ව සහ වෙඩි බෙහෙරේද දුන්නේය. ඒ සමගම අනරමඳී අපේ ප්‍රයෝගනය සඳහා පිටි මල්ලක් සහ රාරි සාරා ගැනීමට හානියක්ද අප ඉදිරියෙහි තැබිය. ඉක්මනින් රාජී තෙම ගෙ අභුන් සහ මම ගමනට සුදානම් වීමු.

“දැන් ඔබලා යන්න. හෙටි උරුදේ එලිය වැටුණාට පසු නොවැරදිම යොල්දුදුව් මෙහෙ එනවා. අපට එක එක විදිහා කරදු වෙයි. එත් ඔබලා දැන්හා ඒ වෙනකෙට භූගක් දුර ගිහින්නේ.”

අපට සමුදුමීන් රෝමිස් පැවසිය.

අලන් යා මම පිටත් විමු.

අපි වේගයෙන් ගෙන් තලා පමණක් නොව සමහරත් තයෙවලදී දුවගෙන ද ගියෙමු. එහෙත් රාත්‍රි අදුර ඉතා දුඩ්ධිවෙදී දුවන ප්‍රමාණය මෙන්ම ඇවිදින වේගයද තරමත් අඩු තරන්නට අපට සිදු විය.

පසුදිනට පහත් වෙදැදී අප බොහෝ දුර පැමිණ තිබිණි. ඒ කැබුල්වේ එක් අවසානයක් අසලදිය. යන්ත්‍රමීන් තිරා එලිය වැටුන්ම අප ඉදිරියෙන් දියුණුයේ විශාල මීටියාවන්. ඒ මීටියාවන තොළවර තවත් තන්දත් තිබිණි. එහෙයු ඒ දිග මීටියාවන සාරනා තැන්ද කර යහා ගෙනෙදී වහා විය හානි එනම පදනම් පදනම්පින් දුන්නට භාවිත.

“අපි අර තන්දට දුවන්න තිනු.”

අලන් පැවසුවේ කිලෝමීටරුයක් පමණ දුරීන් පිකිටි තද ගයිය දෙසට ඇගිල්ල දිග කරුණි.

කළ යුතු එකම දුය එකටු බැවින් අප තුළ ගැඹු ඉදිරියට තැකුරු වී හැකි උපරිම වේගයෙන් තන්ද කරා දුව ගියෙමු.

තන්දට ආසන්න වෙන විට මා සිටියේ වාරා තැනිව බිම ඇදවැටින තරමට හෙමිබතවය.

මා එයට කන්දක් යැයි පැවසුවද ඇත්තෙන්ම එය ඉහළ දී
එකට යාවහා පරිදි බිම සිට ඉහළට යොමු වූ කළ දෙකකි.

“ලධිට හගින්න මට උදවී කරන්න.”

අදුන් පැවසීය.

අනතුරුව ඔහු මගේ උදවීද ඇතිව කළ ගැටයේ තුඩා තුහර
සහ පිටතට තෝරා ඇති තුඩා ගල් පතුරුවලට පා තබමින් ඉහළට
නැංගේය. ඉන්පසු ඔහු ඉහළ සිට පහළට යොමු කළ කඩාය
අල්ලාගෙන මමද කන්ද මුදුනට නැග ගතිමි.

කළ මුදුන සැගව සිටීමට කදිම ස්ථානයක් විය. කළ ගැටි
දෙක එකතු වී ඇති මුදුන මත තරමක තුහරයක් නිඩිනි. එතරම්
ගැමුර නැති එතුළ මිරියාවනේ සිටින අයෙකුට තොපෙනෙන සේ
සැගව සිටින්නට කදිමට හැකියාව නිඩිනි.

“මට පාර වැරදුණා. ඒකාසි ලෙනෙනට එන්න වුනේ. මේ ශ්‍රීංම
කාලේ අපට අද රු වෙනතුරු ඉන්නට වෙන්නේ බොත්න වතුර
බෝතලයක්වත් නැතිවයි.”

අදුන් මලුය බලමින් කිවේය.

12

මිටියාවතෙහි ගමන

උදුස්සන නවයට පමණ මම අවදි වීමි. ඒ සමගම ඇලන් ඔහුගේ අන්ලෙන් මගේ මුව වැසුවේය.

“මබ නින්දෙන් ධියවනවා.”

ඔහු ඉතාමත්ම පහත් ස්වරයෙන් පැවසීය.

“අභත්තද? ආයි මබ මාව අවදි කළේ.....?”

මම ඇසීමි.

පිළිතුරක් තොදුන් ඔහු අප යදී තුන් විවරයේ මුවට එක් අස්සක් ලංකර මිටියාවත දෙස බැලීය. මම ද ඔහු අනුගමනය කළුම්. වලාකුලක් වත් නැති අතරස් මුදුන් වෙන හිරුගේ රැස්ද ඉතා උතුෂුපුමිය. එහෙන් මිටියාවත පැහැදිලිව දැක ගැනීමට අනෙකු අදුරු බවක් නැති වීම පහසුවක් විය.

මිටියාවත මැදින් ගලා බසින ගංගාවේ එනා ඉවුරට කිලෝමීටර බාගයක් පමණා දුරින් සොල්ඩායුවන් පිරිසක් ගිනි මැලයක් ගසාගෙන යමක් උයමින් සිටිනා අපුරු මට දක්නට ලැබිණි. මවුන්ගේ තුවක්ද හිරු රැස් වැදි දිලිසේමින් තිබිණි. ගශ පහළ ද රවත් සොල්ඩායුව් පිරිසක් සිටියන. අපුන් පිට නැගි සොල්ඩායුව් පිරිසක් ගෝ ඉවුර දිගේ ඉහළට පහළට අපුන් මෙහෙයවමින් සිටියන.

අභ්‍යන් ඉතාමත් පහත් ස්වරයෙන් මට කතා කළේය.

“තව පැය දෙකකින් ඔවුන් මිරියාවනට එනවා. ඔවුන් ගැහරහා යන්නට පූජිවන් තැන් පරික්ෂා කරයි. ඉන් පස්සේ ඔවුන් ගංඉවුරේ නැවතුණුන් මෙතෙන ඉන්න ඒක අපේ ආරක්ෂාවට ප්‍රශ්නයක් නොවේයි. ඒන් ඔවුන් මේ පැන්තෙන් මිරියාවන් ඉහළට නැග්ගොන් ඔවුන්ට ඇපිට පෙනෙන්නට පූජිවන්. ඒ නිසා අද රු වුණු ගමන් ඇපි ගමන පටන් ගනිමු.”

මහු කීවේය.

“රු වෙනතුරු ඇපි මොකද කරන්නේ.....?”

මම ඇසීමි.

“ඇපි හිරු එළියෙන් පිළිස්සමින් මෙහා ඇඟුලේ ඉමු.

අභ්‍යන් කීවේය.

ඇපි ඕහරය තුළ වැනිරුණුම්. කදුවැටිය කෙමෙන් කෙමෙන් රත් වෙන්නට විය. හිරු ඉතාමත්ම අකාරුණික ලෙස රැස් විහිදුවන්හට වියා:

දහවල් දෙක පමණ විට උතුපුම අධික විම නිසා ඕහරය තුළ සිරීම කෙසේවත් තළ නොහැකියක් විය. හිරු මදක් අවරට යොමුවීම නිසා තඳ ගැටයේ ඒක් පසක බිම මද ඉඩක සෙවනාන් පැතිර තිබිණි. ඒ යොල්දාදුවන් සිරින දෙසට විරුද්ධ දිසාවේය.

“දැන් නම් ඇපිට තුවක්කු වෙඩි පහරකින් හරි හිරු රැස් වලින් හරි මැයෙන්නට වෙනවා.”

එසේ හි ඇලත් තදවැටිය පහද සෙවන ඇරි තැනට පැත්තේය. මමද ඔහු අනුගමනය කළුම්.

අපි පැයක් හෝ දැකක් පමණ එම සෙවණේ වෙළඳව මෙන්ම පිපායිතව වැකිර සිටියෙමු. සොල්බුදුව් මේ අසුළුන් ගමන් ධාලයාර් මවුනට අපව දක්නට ලැබෙනවා නොඅනුමානය. එහත් අපේ හොඳ වේලාවට සොල්බුදුවන් ගමන් යාල් අප සිටි දිගාවට විරුද්ධ දිගාවන්ය.

සෙවණාහි සිටි නිසා අපේ සිරුරුවලට තරමක ගක්තියක් එකතු විය. නැගිට ගත් අපි ගන්දෙන් ගන්දට මුවාවෙමින් ඉතා පරිස්සමින් ගමන් තරන්නට විමු. මා ගමන් දැඳී ඇලන්ගේ පිටුපසිනි. සමහර තැන්වලදී අපට දූතාගාමීන් මෙන්ම බඩිගාමීන්ද යන්නට සිදුවිය. ගබිද නැගේය යන විය නිසා අපි දුවන්නට උර්සාහ නොකළුමු.

ගිරු බැස යන විට අපට ගත තරා ගලා බඩින ගැහුරු දිය ඇලත් අසලට ලාභාවීමට භාවි විය. රැකි සේ දිය බිඛු අපි බොහෝ වේලාවක හිස් සිතුල ප්‍රායේ කිඩාගෙන සිටියෙමු.

අනතුරුව අපි අදුර වැවෙන තුරු ඇල ඉවුර් යැගව සිටියෙමු. ඒ අතරතුර ඇල් දියෙන් අතාහත් පිටි රෝනී මෙන් තැවෙ දුඩි බුද්ධිත්ත දුරාගත නොහැකිවය.

අදුර වැවෙන්ම ඉතා ප්‍රවේශමේන් ගමන් ආරුණි අපි පසුව ඉතා ඉත්මනින් ගමන් තර සොල්බුදුවන් සිටින මිටියාවක පසු ගැඹුම්.

දින තැනක් දිවා රේ නොතකා ගමන් තු අපට මූත්‍රාපුණ් එත් අයකු පමණි. ඔහු ඇලන්ව දත්තා තදුනත ඇයකි. ගේතැනි

කොමිෂන් ගේ මරණය සිදු කළ තැනැත්තා අල්ලා දුනහොත් වටිනා ත්‍යාගයක් පිරිනමන බවට ප්‍රසිද්ධ කර තිබූ දැන්වීමක් ඒ තැනැත්තා අපට පෙන්විය.

එහි මිනිමරුවාගේ නම මෙස සඳහන්ව තිබුණේ ඇලන් බිරික්ගේ නමය.

ඇලන් පිහාපු තොප්පියක් පළදින, රිදී බොත්තම් සහිත නිල්පැහැ ප්‍රංශ කඩායක් හඳුන අයෙකු බවද එහි සඳහන්ව තිබිණා. මගේ නම කිසිවෙකු නොදුන්නා නිසා මිනිමරුවාගේ උද්විකරුගේ නමක් නොතිබිණි. ඒ වෙනුවට තිබුණේ උද්විකරු උස ගේතිමත් දහ අට හැවිරිදී නිල් පැහැ පරණ කඩායක් අදින ගැටවරයෙකි, යනුවෙනි. රුවුල නැති උද්විකරු කතා බහ කරන්නේ පහත් බිම් වල වාසය කරන්නෙකු මෙස බවද වැසිදුරටත් සඳහන්ව තිබිණි.

මගේ ඇලුම් පැලුදුම් ගැන සඳහන් විස්තරය අනුව කිසිවෙකුට මාව හඳුනාගත නොහැකි බව මට වැටහිණා. එයට හේතුව මා මිටියාවත හරහා ගමන් කරදී පේමිස්ගේ පුතා දුන් ඇලුම් හැද මහු දුන් සපත්තු කුරිටම ද්‍රාමාගත් නිසාය.

තවත් කද වැට් දෙකක් පසු කළ අප ඉදිරියෙහි වූයේ සාමාන්‍ය ප්‍රමාණයේ පදුරුවලින් ගැවයි විශාල එළිමහන් බිම් කඩිකි. ඒ වන විට හිරු මුදුන්ව තිබිණි. එහෝත් පෙනෙන තෙක් මානයේ කිසිවෙකු නොවූ නිසා අපි එම බිම් කඩ හරහා වේගයෙන් ගමන් කරන්නට විමු.

ඉතා වේගයෙන් ගමන් කළ අපි එදින රාත්‍රියද ගමනේම යෙදුණෙමු. පසුවදා දහවල් වන විට අපට එම බිම් කඩිහි මැද කොටසේ පිහිටි පදුරු ගොන්නත් අසලට ප්‍රාග්ධනය හැකි විය. ඒ

වන විට ගමන් වෙහෙස දැක්ව දැනෙමින් නිබුණු නිසා එතැන මදන් නතරව විභා නිවාගැනීමට අවශ්‍ය විය.

“මුලින්ම ඔබ රිකක් නිදා ගන්න.”

පළදර අස්සේ හිදාගත් ඇලන් මට කිවේය.

මම පළදර තුළ සුවසේ නිදා ගතිමි.

එක වේලාවකින් ඇලන් මාව අවදි කළේය.

තද වෙහෙස මා කෙරෙන් පහව තොතිබූහාද ඔහුටද මද වේලාවක් නිදා ගන්නට ඉඩි මම අවට නිරික්ෂණය කිරීමෙහි යෙදුණුම්. එහෙත් කෙසේ හෝ තොදුනුවත්වම මෙන් මා යැන් නින්දට වැට් නිඩිනි.

එක්වරම අවදි වූ මම වටපිට බැලීමි. අප සිටින තැනට තරමක් දුරක සිට අප සිටින දෙස බලා ඇඳෙන අසුන් පිට නැග ගත් සොල්දාදුවන් පිරිසක් දකින්ම මගේ හඳුස්පන්දනය තැවතුණාක් මෙන් විය. පළදර බහුල අන්තයෙන් ඔවුනු විනිදි ඉදිරියට එමින් සිටියන.

මම වනාම ඇලන්ව අවදි කළේමි. ඔහු සොල්දාදුවන් දෙස බලා අනතුරුව මාදෙස බැලීය. මා නිදාගත් බව ඔහුට වැටහෙන්නට ඇත. එහෙත් ඔහු ඒ ගැන වචනයක්වත් තොකීවිය.

“අර ඒන කන්ද නියෙනවා නේද? ඒක තමා බෙන් ඇඟ්චිර්. ඒකේ භුගක් හැංගෙන්නට ප්‍රාථමික තැන් නියෙනවා. දුවම.....”

කන්දක් දෙසට ඇඟ්ල්ල දිගුකර කි ඔහු මොහාතක්වත් පමා තොවී ගමන අරඹිය.

මමද ඔහු අනුගමනය කරන්නට විමි.

පදුරු එතරම් උස නැති නිසා අපට දිවිමට තොහැකි විය. ඒනිසා පදුරු අතරින් දූෂාගාමීන් බඩාමින් වේගයෙන් කන්ද කරා ඇදෙන්නට අපට සිදු විය.

පය කියක් එසේ ගමන් කළාදායි කිව තොහැකිය. කෙසේ ව්‍යවද අදුර වැට්ටිම ඒ මේ අත සැරී සැරී සොල්දායුවෝ යළි එක් තැනකට රෝක්වන අයුරු අපට දක්නට ලැබේනි.

"මම නම් ඔබරයි වාග අපිට පොවිඩ් නතර වෙන්න බැරදු?"

මම ඇසීම්.

"බැහැ ඔහොම යුම්. එනකාට හෙට එලිය වැටෙන කොට අප දෙන්නා බෙන් ඇල්ල්චර් වල ආරක්ෂා ස්ථානයක."

ඇමන් පැවසිය.

13

රහස් හෙළුවීම

සොල්දාඩවන්ගේ මහු බැඳීමෙනි කෙළවරක් නොවිය. අවසානයට අපට ඔවුන්ට දැකින්නට ලබුනේ ස්ථිර්මිං වලදී ගෝපීන් ගග අසලදිය. ඔවුන් එහි පාලම අසල රැඳී සිටි නිසා අභ්‍යන්තර් මටත් ගග හරහා යාමට පාලම අසලවත් උංචීමට අපහසුය.

“අපි ගේ මෙයිය හරහා යමු. ඒකේ පිනත්න බැහැ. ඒ නිසා අපි බෝරුවකින් යමු. මේ ගමනේදී බෝරුවක් සොරකම් කළුත් හැමදාම මේ ගමේ අය හිතයි අපි නොරු කියලා. එහෙම ව්‍යුත්‍යාන් අපි තව අමාරුවක වැටෙයි.”

එසේ කි අභ්‍යන් මදක් කළුපනා කර යළි මා අභ්‍යන් ඇතිය.

“මබට මතකද අපි දැන් ටිකකට ඉස්සර වෙලා දැක්ක පාන් විකුණාන තැනට එහායින් ගෙදර හිටිය ලස්සන කෙලුල.....?”
මහු අභ්‍යන්.

“මවි හරිම ලස්සන කෙල්ලක් ඒ.”

මම කිවවම්.

“හරි එහෙම නම් ඔබේ පෙනුම හරිම අසාධ්‍යයි. නොදට මහන්සි වෙලා ඉන්න මබේ අභ්‍යන් කෙලි කෙලිවලට ඉරිලා දැන් ඔන්න මබට නොදටම අසනිප වෙනවා.”

එසේ කි ඔහු මට යම් උපකුමයක් පැවසීය.

අනතුරුව අපි ඒ යුවතියගේ නිවස බලා ගමන් කරන්නට විමු. ඇලන් ගමන් කළේ මාව මසවාගෙනය.

ඒ නිවසේ පුලුවන මාව හාන්සි කළ ඇලන් මට වතුර ස්වල්පයක් බිමට දී පාන් කැබැල්ලක් කැමට දුන්නේය. ඒ අතරතුර ඇලන් මා රෝගී වූ අයුරු යුවතියට විස්තර කළේය.

“මම කොහොම හරි මොහු ගං මෝය හරහා රැඹින තොටුපළට ගෙනිජින් දොස්තර කෙනෙකුට පෙන්වන්නට ඕනෑම.”

එසේ කි ඔහු ඇයගේ කනට මුව ලං කළේය.

“ඔහු හිටියේ කදුකර පදුරු අතර ඉතාම නිර්හිත තරේණායෙක්.

ඔහු රහස්‍යී මෙන් ඇයට පැවසීය.

අවසානයේදී ඇය තමාගේ පියාට රහස්‍යී ඔහුගේ බෝරිටුවේ මා සහ ඇලන් නංවාගෙන ගං මෝය හරහා රැඹින තොටුපළ කරා කැටුව ගියාය.

ඇයට ස්තූති කළ අපි රැඹින තොටුපළෙන් පිටතට විහිදෙන දිගු මාවත කරා ගමන් කළමු.

මට නිතියු රෝකිල් මහතා නමු වීමට අවශ්‍ය විය. එහෙත් මගේ දුප්පත් පෙනුම නියා ඔහු මාව ගෙතුපට ගෙවිදැයි යන්න මට යැක සහිත විය.

කෙසේ වුවද නගරය අයම ලං කැලැම්වී ඇලන් තතර කළ

මම නිතියු රෙන්කීල් මහතාගේ නිවස කරා ගියෙමි. එහෙත් ඒ වැදගත් පෙනුමක් ඇති නිවසේ දොරකඩ ලංචු පසු තෙ යුත්තේ දූමක්ද මට සිතාගත නොහැකි විය.

මොහොතුකින් වැදගත් පෙනුමකින් යුත් මහත්මයෙක් දොර හර මදුස බැලීය.

“මබ කවුද? මබට අවශ්‍ය මොනවාද?”

මහු ඇසිය.

“මට රෙන්කීල් මහත්මයා හමුවෙන්න ඕන. මට මහු සමග කතාවක් තියෙනවා.”

මම පැවසීම්.

“මම තමා ඔබ නොයන පුද්ගලයා. ඒන් මට ඔබේ මුහුණාවත්, ඔබේ නමවත් මතක නැහා.”

මහු පැවසීය.

“මගේ නම කේවිඩ් බෙල්ගෝර්....”

මම නිවෙම්.

ශේ ඇසුයෙක්ම ඇතියෙන් පුදුමයට පත් වූ බවක් මහුගේ මුහුණින් දිස් විය.

“බෙල්ගෝර් මහත්මයා මබ කොහො ඉදුලද ආවේ.....?”

මද වේලාවකින් මහු ඇසිය.

“මම ආවේ ඉතාමත්ම පුදුමාකාර තැනක ඉදුලයි

මහත්මයාණෙනි. ඒන් ඒ ගැන මෙහෙම මිදුලේ ඉදෑන් ඔබ සමග ඒ ගැන කියන එක හොඳයි කියලා මම හිතන්නේ නැහැ.”

මම කිවේමි.

“ඔව් ඔබ කියන දේ හරි කියලා මමත් හිතනවා”

එසේ කි ඔහු මා ගෙතුලට ගෙන අභ්‍යුලත කාමරයකට තැවෙච් ගියේය.

එම කාමරය පොත් පත්වලින් පිරි තිබිණි. මට හිඳගන්නට කි ඔහු පූටුවක වාඩි වී මගෙන් විවිධාකාර ප්‍රශ්න අසන්නට පටන් ගත්තේය. මා ඉපදුණු තැන මගේ පියාගේ නම? මගේ මට ගැන සහ මට බාජ්පලා සිටිද යනාදි විවිධ ප්‍රශ්න ඇසිය.

ඒ සියල්ලටම මම පිළිතුරු දුනිමි.

අනතුරුව අල්මාරයක් වේවාන කර එතුළින් සටහන් පොතක් ගත් ඔහු එහි පිටු පෙරලා බලමින් යැලින් මගෙන් විවිධ ප්‍රශ්න අසන්නට පටන් ගත්තේය.

“කවදා හරි බබට හොසීසන් කියලා කෙනෙක් මූණාගසිලා තියෙනවාද?”

රෙන්කීලර් මහතා අසු ඒ ප්‍රශ්නයට දීමට දීර්ණ පිළිතරක් මා සතුව තිබිණි.

මාව පැහැරගෙන ගිය තැන සිට කතාව පටන් ගත් මම තැව ගල්පරයක හැපුණු තැන දක්වා කියවාගෙන යද්දී නිහඹව අසා තුන් රෙන්කීලර් මහතා එක්වරම මගේ කතාව නතර තරන ලෙසට සන් කළේය.

“නැව ගල්පරයක නැපුණේ කොහොදිද.....?”

මහු ප්‍රශ්න කලේය.

“මුල් කියන දුපතේ දකුණු කෙළවරදී.”

මම උත්තර දැනීම්

“මව් ඒක හරි. ඒත් නැව නැතිවෙලා නියෙන්නේ ජුනි මාසේ. මේ අගෝස්තු. ඔබේ මිතුර්න් හිටියේ හරිම කන්ගාලුවෙන්. ඒ ජුනි ඉදෑන් අගෝස්තු වෙනතුරු ඔබ කලේ මොනවාද හිටියේ කොහොද කියලා ඔබට කියන්නට ප්‍රාථමික්ද ?”

“මම ඔබට ඒ සේරම විස්තර කරන්නම්. ඒත් මම කතා කරන්නේ මගේ මිතුරේක් සමඟයි කියන විශ්වාසය මට නියෙන්නට ඕනෑම.”

මගේ කියමන අසු මහු සිනාසුණ්ය.

“මබ මා ගැන හිතනවා ඇත්තේ ඔබේ බාජ්පාගේ නිතියාය වාගෙම ව්‍යාපාරික කටයුතුත් කරන ඇයෙක් ලෙසයි. ඒත් ඒ ඉස්සර. ඔබේ යහළවා කැමිප්බල් මහත්මයා මාව මුණාගැසෙන්නට මෙහෙ ආවා. ඒකෙන් වුණේ එබන්සර් බෙල්ගය් මහත්මයා ගැන නුගත් දේවල් මම දැනගත්ත ඒකයි. එදායින් පසුව මම මහුගේ කටයුතු කිසිවක් කරන්නේ නැහැ.”

රේන්ඩිලර් මහතා පැවසිය.

“මහත්මයාණුනි, මම ඔබට මගේ කතාව කියනවා නම් මගේ කදුකර වාසි මිතුරේකුගේ පිවිතයන් ඔබට බාර දෙන්නට සිද්ධ වෙනවා.”

මම පැවසීම්.

“ඒක කරන්නම්. ඒන් අපි ඔබේ මිතුරාට තොමිසන් මහතා කියලා කතා කරමු. හැනිනම් මට මය කදුකර ආයගේ නම් ඉක්මනට අමතක වෙනවා.”

අනතුරුව මම මගේ කතාව අකුරක් නසර රෙන්කිලර් මහතා සමග පැවසීම්.

“නැව අනතුරුව පත් වූ පසු මබ කිප තැනක සිටි බවත් රිකක් දේවල් කරලා නියෙන බවත් මට වැටහෙනවා. ඔබේ යාම්වා තොමිසන් මහත්මයා දුරුණු හිතක් නැනිනම් හරි අපුරු කෙනෙක් කියලයි මට හිතෙන්නේ. මහුව මෙහෙ නියාගන්නවාට වඩා තොදි මිලන්දයට යවන එක. මහුට ඒ බව කියන්න..... දැන් මම රිකක් කළුපනා තරන්න මින. එතකළු අන්න යබන් ඇති. වතුර ඇති ඇශගපන හෝදාගන්න. මගේ ප්‍රතා නියලා ගිය අඟුම් වශයක් ඇති. මම ඒවා ගොයලා දෙන්නම්.”

අහු කිවේද.

මා ඇශගපන හෝදාගෙන පැමිණි පසු ඔහු මට ඇඳුම් පැලුදුම් පමණාක් තොව රසවත් දිවා ආහාර වේලක්ද දුන්නේය. දිගුකලක් රෑස ආහාර බුද්ධිමත් සිටි මා ගට එය මා හැඟී බොජුනක් විය. කැමෙන් පසු ඔහු මට මගේ පියාන් බාජ්පාන් ගැන විස්තර කියන්නට විය.

“උඩන්සර් ඔබේ පියාගේ සහයෝදුරයා. ඉලත්දාරි ධාලේ ඔහු තොදු පෙනුමකින් යුත් කෙනෙක්. මහුව හරක් කළේ ඔහුගේ පියා, මට යන ඔහුගේ සහයෝදුරයා. ඒ කියන්නේ ඔබේ පිකා විසින්. ඔබේ පිකා යන එකන්සර් දෙන්නම එක් තරුණිකකට ආදරය කළා. ඇය විවාහ කරගැනීමට එකන්සර්ට තදින් උවමනා වුණා.”

“යේවිඩ් අඟ තමා ඔබේ මව. අඟ බුද්ධීමත් කෙනෙක්. නාස්ථිකාරයෙකු සමග විවාහ වෙන්නට අඟට අවශ්‍ය වුනේ නැහැ. ඒ නිසා අඟ එබෙන්සර්ව ප්‍රතිඵ්‍යෝග කළා. මම ඔබට කිවිවානේ එබන්සර් ඒ කාලේ විනාශකාරී අයෙක් කියලා. ඔව් දැනුත් ඔහු විනාශකාරී ප්‍රමාදක් වාගේයි. ඔහු හැම දෙනාටම හයානක කරදර ඇති කළා.... ඉතින් ඔහුගේ ඒ ද්‍රව්‍යස්වල නරක වැඩි උප්පලා දරාගන්න බැරිවම ඔබේ සියාත්, ආච්චිත් මැරිලා ගියා. ඔබේ පියා ඉතාම කරුණුවන්ත අයෙක්. ඒන් ඔහු දුර්වල අයෙක්. ඒ නිසා ජේවිස්වල දේපල නරක සහෝදරයාට බාරදී ඔබේ පියාට බේරිය සමග දුර පළාතක පදිංචියට යන්නට සිද්ධ වුණා.”

රේන්කීලර් මහතා පැවසීය.

14

අවසානය

“මබේ බාජ්පා සමග ගනුදෙනු බෙරාගත්ත නොදු කුමයක් තියෙනවා.”

රෙන්කිලර් මහතා පැවසීය.

“මහු ලවාම කියවා ගත්ත ඕන ඔහු නොසියන්ට මබව බලෙන් පැහැරගෙන යන්නට උපදෙස් දුන්නු බව. එහෙම වූමෙනාත් ජෝචිස් වල මද්පල මබට අයිති කරගත්තට අපට හඩුකාරයා ප්‍රගත යන්නට අවශ්‍ය වෙන්මන් නැහැ. ඒ මද් කරගත්ත අපට නොමිසන් මහත්මයා උද්‍යි කරගත්ත ප්‍රාථමික්.”

එමස් කි රෙන්කිලර් මහතා ඔහුගේ ලිපිකරුදු කැඳවා ඇපට උපදෙස් කිපයක් දුන්නේය.

අනතුරුව රෙන්කිලර් මහතාගේ නිවයේ සිට ජෝචිස් බලායන අතරමුදී ඇපේ ගමනට ඇලුන්ද හවුල් කර ගනිමු. ඇපේ සැලසුම ඇසු ඇලුන් සිනාසුම්ය.

මම අවස්ථාවේ නිනිජු රෙන්කිලර් ඇලුන් දෙස බැලිය.

“තොමිසන් මහත්මයා ඔබ මූණාජයීම ගැන මම සතුවූ වෙනවා. මට මගේ උපයක් යුවුල ගෙනෙන්නට බැරිවුණා. ඒ ගියා ආය දුවයක මූණාජයුත් මට තදනාගත්තට බැරිවෙමි. සමහර

වට අපි නැවත මුණා තොගයෙන්හර් ප්‍රාථමික්. ඒයට හේතුව මම දැන්නා නැව් කපිතාන්වරයෙක් හෝ ඔහුගේ නැවත් මබව ඕලන්දය දැක්වා එකතුකරගෙන යන නිසා."

ඔහු පැවසීය.

එක වේලාවකින් අපි ජෝචිස් නිවස අසලට ප්‍රාථමික්. රේන්කිල් මහතා ඔහුගේ ලිපිකරු සහ මා නිවසේ කෙළවර බිත්තියක් අසලට වී වසංව සිරියදී ඇලන් නිවසෙහි ප්‍රධාන දොර කරා ගියේය.

දොරට තටුව කරමින් කතා කළ ඔහුට එබෙන්සර් ප්‍රතිචාර දැක්වූයේ මුළුම දුවසෙහි මෙහි පැමිණි මට දැක්වූ ආකාරයටමය. එහෙත් ඇලන් මහල්ලාගේ තුවක්කුවට බිය නොවිය.

"මට ඔබ මුණාගැහෙන්න ඕන. සේවිඩ් බෙල්ගෝර් ගෙන කතාවකට."

ඇලන් කස ගැසීය.

"නිශ්චබිඩවෙන්න. කසගහන්නෙපා."

එබෙන්සර් පැවසීය.

කස ගැසීම නතර තළද ඇලන් උස් හඩින් එහෙත් පැහැදිලිව කතා කරන්නට පටන් ගත්තේය.

"සේවිඩ් බෙල්ගෝර් ගත්තේ අපි. දැන් මම තේරුම් ගත් විදිහට ඒ වැකි කෙළවර වෙන තුම දෙකක් රියෙහාවා. පළමුවෙන්න තමා මබ ප්‍රමාද කැමරි නම් අපට මුදුල් ගෙවා ප්‍රමාද ආපහු ගන්න එක. දුවැන්න තමා ඔබට ප්‍රමාද එපා නම් ඔහු අප එග තබා ගැනීම සඳහා අපට මුදුල් ගෙවන එක."

අභුන් තිබේය.

“කොපමණ ගෙවන්න තිනද?”

එබෙන්සර් ඇසිය.

“හොඳයි ඔබ හොසිසන්ට කොපමණ මුදලක් ගෙවිචාද?”

“මොනචාද ඔබ අහන්නේ? කෙහොමද ඔබ හොසිසන් ගෙන දැන්නේ?”

එබෙන්සර් තරමක් උස් හඩින් විචාලේය.

“මේ වැඩිව හොසිසනුයි මමයි දෙන්නාම හවුල්. එත් ඔහු මට ඇත්ත කිවුචාද බොරු කිවුචාද කියලා මම දැන්නේ නැහැ. ප්‍රමායා ආයිත් කාවචත් නොපෙනෙන විදිහට වැඩි තරන්නට ඔබ පවුම් සියක් ගෙවුවා කියලායි ඔහු කිවුවේ.”

“මන් ... ඔහු බොරුකාරයක් මම ඔහුට ගෙවුවේ පවුම් විසිපහක් පමණායි. එට වැඩිය මම එක පැන්සයක්වත් ගෙවුවේ නැහැ. ඔහුට ප්‍රමායාව තැරෙලුනාවලදී වහලෝක් විදිහට විඛ්‍යාලා හොඳ මුදලක් බො ගන්නට ප්‍රශ්නවත් බව මම දැන්නා නියා එට වැඩිය එත් පැන්සයක්වත් ගෙවුවේ නැහැ. මම දුෂ්පත් මිනිහක්. එට වැඩිය ගෙවන්න මට ප්‍රශ්නවත්කමත් රිඛුමෙන් නැහැ.”

එබෙන්සර් පැවසිය.

“බොහොම උතුනියි බෙල්ලෝස් මහත්මයා”

මේ ආවස්ථාවේදී එස් කියමින් රෙන්ඩීල් ඉදිරියට ගියේය.

දොරකඩට වී ඇලන් සමග කතා කරමින් භුන් බෙල්ගෝර් නිතියා
දැකින්ම සුදුමැඳූ විය.

“බෙල්ගෝර් මහත්මයා අපට දැනගන්නට අවශ්‍යව තිබුණු
දේ දැන් මධ්‍යී කරින්ම කියැවුණා. ඒ හොඳටම ඇති ඔබට උසාවියකට
ගෙන ගියෝත් පත්‍ර නියෙනතුරු ඔබට ඉන්නට වෙන්නේ හිරගෙදර.
මම ඒහෙම කරන්නේ නැහැ. මම ලියවිලි හදාගෙන ආවා. ඔබ ඒවාට
අත්සන් කරන්න. රේපගට සාක්ෂියට අත්සන් කරාවී ඔබ තිබුව දේ
පැහැදිලිව අකාගෙන සිටි මගේ ලිපිකරු.”

රෙන්ඩිල් මහතා එසේ පවසද්දී ලිපිකරුද ඉදිරියට ගියේය.
මේ දේපල වල නියම හිමිකරුවන බේවඩි බෙල්ගෝර් මහත්මයන්
මෙතැන ඉන්නවා.”

ලිපිකරු කිවේය.

මමද සැගව භුන් තැනින් මැත්ව ඉදිරියට ගියෙමි.

මා දැකින්ම මහලු එබෙන්සර් වික්ෂිප්ත ව්‍යවාක් සේ විය.

අපට ඒ මහලු මිනිසා වත්තන් කරගෙන නිවසට ඇතුළු
වන්නට සිදුවේය.

මා නිවසට ඇතුළු වූයේ ජෝචිස් නිවසේ නව හිමිකරු මාය
යන හැඟීමද ඇතිවය.

මිංකොල්ලකරුවන් පැහැදුරුන් පෙමය

క్రిటికల కథాక్షింహ

ප්‍රතින්ම උරුම වූ දේපල
සියල්ල, පැහැරගැනීමට කුමන්තුණාය
කළ බාජ්පා ඇටුවූ මර උගුලක්,

କଲ୍ପକରଣେ ସରିନ୍ଦରାତ୍ମି
ଶିରଯେଷୁ ସମଗ୍ର ଭୂକରଣକ
ଜଂଲାରଯକ ଅତ୍ୱିଦୈକୀମି ଅତର ଗେହି
ଶୀତିତର.....

ISBN - 955 - 1336 - 07 - 0

අකුර පොත් ප්‍රකාශනයේ

263 කාන්ත පේක්ස් විදිය - මිගමුව
Tel : 031 - 2222855 / 2235622

මල
රු. 110/-